

PAS OP VOOR DE KLEINE

PAUL COPPENS

PAS OP VOOR DE KLEINE

komedie van
Paul Coppens

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16

Dit werk mag slechts worden opgevoerd worden
na voorafgaande schriftelijke toelating van

AUTEURSBUREAU ALMO bvba
Coremansstraat 34 bus 8
2600 Berchem
Tel. 03/260.68.16

E-mail info@almo.be

www.almo.be

waar de nodige teksten kunnen worden aangekocht.

PAS OP VOOR DE KLEINE

komedie van **Paul Coppens**

PERONAGES:

(in volgorde van opkomst)

GERT	papa (vooraan 30)
TINE	mama (vooraan 30)
MATS	de kleine ('baby', 16 maand) *
AMANDA	oma, moeder van Tine. (50-60-er)
BERNARD	opa, vader van Gert (50-60-er)
JOLIEN	babysit (ong. zelfde leeftijd als Gert)
HILDE	vriendin van Tine (30-40-er)
KATRIJN	vriendin van Tine (30-er)
VERRASSING	vrouwelijke edelfigurant (<i>wordt liefst niet vernoemd</i>) **

* *De acteur die de baby speelt is uiteraard een volwassene maar liefst geen jeugdige speler. Het ideale type is een komisch acteur met een goeie mimiek. De oversized babyzitstoel moet gemaakt worden in verhouding met zijn gestalte.*

** *De actrice die de (kleine) rol (enkele replieken) speelt dient wel ongeveer dezelfde figuur te hebben als Jolien.*

DECOR:

Huiskamer. Een deur naar de speelkamer. Aan de andere kant deur naar keuken. Achteraan open doorgang naar hall (met onzichtbaar in die hall: voordeur en trap naar boven). Ook achteraan een schuifraam die uitgeeft op de tuin.

Helemaal apart aan een zijkant vooraan, maar dus niet in de huiskamer, staat een oversized kinderstoel waar 'baby' Mats zit en vertelt tot het publiek.

KORTE INHOUD

Mats Dielens is een bijzondere baby. Hij heeft het M.U.S.H.B.- syndroom. Dat staat voor Mega-Ultra-Super-Hoog-Begaafd. Dat heeft hij zelf uitgevonden. Hij ziet en hoort alles, observeert alles en iedereen, slaat het op in zijn koppeke en verwerkt het. Maar vooral: hij kan het niet laten om commentaar te geven. En hoe!!! Klinkt het niet dan botst het. In zijn eerste levensjaar gebeurt er dan ook heel wat ten huize Dielens. Hij maakt de liefdesperikelen van de grote mensen mee en die zijn best amusant. Mama en papa, oma en opa, de babysit, de vriendinnen van mama... ze passeren allemaal met hun (geestige) gedragingen de revue.

En zelfs als baby moet Mats ten gepaste tijde ingrijpen...

Paul Coppens – januari 2018

TAFEREEL 1

Geluid: de slappe lach van een baby. Het is een aanstekelijke lach die iedereen in de zaal meteen blij maakt. Dat duurt een tijdje. Ondertussen wordt het licht langzaam opgetrokken op de kinderstoel waar baby Mats zit. Het geluid van de babylach stopt.

Mats (volwassen acteur in babykledij) zit in zijn (oversized) kinderstoel. Hij is een baby van 1 jaar en 4 maanden. Er hangt een fopspeen rond zijn nek.

MATS   (tot publiek) Dadadadadadadad. Dadadaddadada!! babababa... ta ta ta ta ta ta ta ta ta ta ta. (stopt, kijkt rond, kijkt de zaal in, herbegint) Dadadadadadadad. Dadadaddadada!! babababa... ta ta ta ta ta ta ta ta ta ta ta. (stopt dan weer, kijkt naar boven, neemt afstandsbediening dat voor hem op plankje ligt en richt het naar boven, klikt aan) Zo, 'k heb het aangezet, straks meer daarover. Want ik zal maar verder brabbelen in grote-mensentaal zeker? Jullie gaan er anders toch niks van verstaan. Pas op, ik ken anders wel al een paar woordjes... papa... mama... pak... Maar met die woordjes kom ik bijlange niet toe voor wat ik te vertellen heb.

Licht fade out op kinderstoel. Licht aan op de scène.

De wieg staat klaar achteraan. Gert en Tine komen binnen. Gert heeft een draagmand en een reistas. Tine doet de deur dicht. Gert zet de reistas op een stoel en de draagmand op de tafel. Zowel Gert en Tine stralen.

GERT   Welcome home baby! En dat is zowel tegen u schat... (trekt Tine tegen zich aan) ...als tegen u... (kijkt in de draagmand) Welcome home baby!

TINE   'k Ben blij dat we thuis zijn.

GERT   En gij niet alleen. We gaan hem eens zijn thuis tonen, zie. (wil de baby uit de draagmand nemen)

TINE   Neenee, ik doe dat wel.

GERT   Ik kan dat toch ook.

TINE   'k Weet-ik dat wel. Ge hebt hem in de kliniek dikwijls genoeg uit zijn bedje genomen om er, fier als een gieter, de kamer mee rond te paraderen.

GERT   Awel dan. (wil terug de baby uit de draagmand nemen)

TINE   Wacht, we gaan eerst zijn pakske wat lossen maken.

GERT   Ge hebt hem nogal ingepakt, zeg.

TINE   We zullen de verwarming wat hoger moeten zetten.

GERT   Allee, hoe zit het? Gaat ge er hem nu uithalen?

- TINE Maar zijt eens niet zo ongeduldig.
- GERT Ge gaat hem daar toch niet laten in liggen tot aan zijn communie zeker?
- TINE Zot.
- GERT Jaja, zot... maar die zot heeft toch maar een wolk van een baby gefabriceerd.
- TINE Zijde zeker?
- GERT Hela! Wat wilt ge daarmee zeggen?
- TINE Schat, gene paniek, die is van u. 100% zeker. Oké? Gerustgesteld? Ge hebt mij het mooiste gegeven wat er is. (*kust hem*)
- GERT Jaja, houdt u wat in... want ziet hem eens loeren. Wat moet die wel niet van ons denken.
- TINE Dat hij ouders heeft die elkaar gaarne zien en die in de zevende hemel zijn met het resultaat ervan.
- GERT En die het resultaat aan zijn lot overlaten terwijl ze staan te flikflooien. Allee vooruit, haalt dat manneke maar gauw uit die kuip.
- Tine neemt de baby uit de draagmand. (Uiteraard een levensechte babypop).
- TINE (*houdt hem dicht zich aan*) Mijn liefste lieve lieverd...
- GERT (*wrijft hem over zijn wangetjes*) Helaba, kleine man. Hier zijt gij nu, zie.
- Licht op Mats. Blijft branden tijdens de volgende replieken. Ook het licht op de huiskamer blijft.
- MATS (*tot publiek*) Jep, hier was ik dan. Thuis. Ik ben negen maanden onderweg geweest. Een tussenstop van vier dagen op de kraamafdeling en daar op tafel was de incheckbalie.
- GERT (*glunderend*) Amaj, mijne tikker tikt dubbel zo heftig als ik hem zie. Dat is toch een wonder hé... Onze Mats...
- MATS Ik ben Mats. Mats Dielens. Nu, vandaag, ben ik ben al heel groot. Ik ben al één jaar en vier maanden.
- TINE Zoeteke... kus...kus...kus... m'n boeieke... mijn àlles...
- GERT En hij is wakker. Héla kadeeke... zijde gij wakker? Ah maar bah ja... gij zijt wakker... dat ge wakker zijt...
- MATS En daar... Ziet ze eens bezig, die twee... Jip en Janneke.
- TINE (*tot de baby*) Gij weet niet hoe gelukkig gij mij maakt.
- MATS Mijn mama. Tine. Is rap content.
- TINE Matske... mijn hartediefke.

- MATS Ze maakte mij al direct uit voor dief.
- GERT 'k Zou u zo kunnen opeten.
- MATS Mijn papa. Gert. Altijd honger.
- TINE We gaan wij u eens in uw wieg leggen.
- MATS Ze had mij nog niet langer vast en ze wilde mij alweer dumpen.
- GERT Ziet eens hier... *(rolt de wieg wat naar voor)* ...een spiksplinternieuwe wieg, speciaal voor u.
- MATS Stond op de geboortelijst.
- GERT Allee kom, laat mij hem ook eens pakken. *(neemt de baby over)*
- MATS Een overdracht noemen ze dat.
- TINE Voorzichtiges.
- MATS Voorzichtig? Let op, hij legt zijn kaak tegen de mijne... en hij heeft zich niet goed geschoren.
- GERT Helaba mijn venteke... aaike doen... aaike... *(houdt zijn kaak tegen de wangen van de baby)*
- MATS Auw... Ik voel het nog. *(voelt zijn wang)* Mijn wang was bijna helemaal opengeschuurd. Nog maar vijf minuten thuis en al kindermishandeling.
- TINE Maar wat ruik ik? *(ruikt aan zijn pampers)* Hij moet een nieuwe pampers hebben.
- MATS Ja, hallo.... Ge zou het voor minder in uw pampers doen als ze u van hier naar daar smijten.
- TINE Ik zal 't gerief nemen. Ge hebt ondertussen hier toch alles gereed gezet, hoop ik.
- GERT Jaja, dat staat daar in de hoek allemaal bijeen. *(tot baby)* Hé mijne jongen...
- MATS Hoe kon ik dat nu weten? En daarbij ik trok mij daar niks van aan. Zij moeten maar weten waar ze hun cadeaukes achterlaten.
- TINE Hier zie. *(legt luiermatje op de tafel)*
- MATS Nu gaan we 't krijgen.

Ze leggen de baby op de luiermat. Licht fade out op huiskamer. Alleen licht op Mats in zijn kinderstoel. Tijdens de volgende vertelling van Mats: de baby wordt in zijn wieg gelegd. Gert en Tine gaan de andere kamer in en nemen de attributen van de luiromwisseling mee. Ook de reistas neemt Tine mee.

MATS *(tot publiek)* Voilà, dat was dus mijn entree. Ja, ik weet het, ge kunt het amper geloven, maar ik zit het hier te vertellen terwijl ik nog maar pas één jaar en vier maanden ben. Wel, beste mensen, dat komt omdat ik een hele speciale ben. Ik heb namelijk – en luistert goed – het M.U.S.H.B.-syndroom. Dat klinkt serieus. En dat is het ook, alhoewel ik het zelf heb uitgevonden. Het M.U.S.H.B.- syndroom. Dat staat voor Mega Ultra Super Hoog Begaafd. Ik heb een superbrein. Ik zie en ik hoor alles, observeer alles en 'k heb over alles mijn gedacht. Eigenlijk zou ik met de grote mensen voluit kunnen meeklappen. Maar dat doe ik lekker niet. Ik laat iedereen in de waan dat ik maar een gewone baby ben met 't verstand navenant mijn leeftijd. En ik heb daar al veel plezier aan beleefd. Want anders zouden ze zich inhouden als ik in de buurt ben. Ik hoor het ze al zeggen: 'Pas op voor de kleine... zie wat ge zegt en zie wat ge doet.' En dan zou 't plezier eraf zijn. Dus, dames en heren, ik ga u vertellen over mijn 'leven'. Want ik kan jullie verzekeren, ik heb hier ten huize Dielens al wat meegemaakt in die korte tijd. Oh ja... nog iets... ik vertel dat hier in mijn eigen babytaal, zodat ik geen argwaan wek. Dus: Dadadadadadadad. babababa... en verder met de woordjes die ik nu al ken. Maar de technologische evolutie staat niet stil en mijn commentaren worden deze avond onmiddellijk vertaald door professionele spraaktechnologie. Dit hier... daarmee zet ik het aan. *(neemt de afstandsbediening, toont die)* En hier boven mij hangen de draadloze micro, vertaalscanner en speaker. Uitzonderlijk. Alleen deze avond. Want de huurprijs per avond van die spraakherkennings-apparatuur is gene kattenpis. En daarmee, om binnen het budget te blijven... alleen vanavond wordt mijne daaaddaaaad bababa enzovoort omgezet. Jullie hebben dus chance. Want wie morgen komt zien, snapt er de ballen van.

Geluid: de slappe lach van een baby.

TAFEREEL 2

Geluid stopt. Licht op Mats blijft branden.

MATS In die wieg lag ik dus te slapen. 't Is te zeggen, slapen tussen aanhalingstekens. *(vingerbeweging)* De wet schrijft voor dat een baby veel moet slapen. Een gewone baby toch. En dat ben ik dus niet. Maar ik dééd wel alsof ik sliep. En als 't mij tegenstak zette ik mijn keel open.

Licht uit op Mats. Licht op de huiskamer.

Tine komt binnen vanuit de hall, gevolgd door Amanda, haar moeder. Amanda heeft een kom bij zich. Haar handtas hangt over haar arm.

AMANDA Hier zie, ik heb spaghettisaus meegebracht. *(zet kom en handtas op de tafel)*

- TINE Maar ma, dat moest ge toch niet doen.
- AMANDA Tuttuttut, gij moet de eerste dagen geen eten maken. 'k Zal u alle dagen wat brengen.
- TINE 't Is niet omdat ik nu moeder ben geworden dat ik niet meer kan koken.
- AMANDA Gij moet veel rusten. En koken verbruikt een pak energie.
- TINE Toch als Gert iets klaarmaakt want die vergeet het vuur al eens af te zetten.
- AMANDA Hebt ge al gerust?
- TINE Ma, we zijn nog maar een uur thuis.
- AMANDA Awel, dan wordt het hoog tijd dat ge wat op uw bed gaat liggen. De verplaatsing van 't moederhuis naar hier, dat kruipt in de kleren.

Gert komt uit de keuken.

- GERT Ah, wie we hier hebben, schoonmama.
- AMANDA Dag jongen. *(neemt de kom, duwt die in zijn handen)* Hier, spaghettisaus. *(gebiedend)* Zet dat maar al in de keuken. Allee vooruit, ge moet uw vrouwke nu meer dan ooit ontzien.
- GERT *(met de kom in zijn handen)* Euh... ja...

Amanda doet haar mantel uit, hangt die over een stoel. Gaat naar de wieg.

- AMANDA En hoe is het met onze schat?
- TINE Hij slaapt.
- AMANDA *(buiqt zich over de wieg)* Ah maar... zo een schone baby... wat een magnifiek smoeleke. Hier thuis is hij nog zo schoon. Hij verschonert nog met de dag.

Tine en Gert bekijken elkaar eens. Gert gaat dan uiteindelijk met de kom af in de keuken.

- TINE Ja, gij kunt het weten. Ge zijt iedere dag op bezoek geweest.
- AMANDA Zeg nu zelf, Tine... 't is toch een schoon boeleke.
- TINE Dat spreek ik niet tegen.

Gert komt op uit de keuken. Komt ook aan de wieg staan.

- GERT En? Ziet hij er content uit nu dat hij thuis is?
- AMANDA Ssst... niet te luid. Laat hem slapen.
- GERT Awel, dat is nu eens een goed gedacht, de baby laten slapen.

AMANDA Ge zoudt uw vrouwke ook beter aanmoedigen om wat te gaan rusten. Ge weet dat het een moeilijke bevalling is geweest.

TINE Ma, 't is wel heel vlot gegaan. Als een fluitje van een cent.

GERT Zeg dat wel... *(kijkt in de wieg)* ...een fluitje.

AMANDA Alle bevallingen zijn moeilijk. *(buiqt zich weer over de wieg)* Is 't niet waar, mijne jongen? Gij hebt uw moeder nogal doen afzien. Maar allee, 't is u vergeven omdat gij het zijt... hé Matske patske... kleintje poppenijntje....

GERT *(neemt Amanda bij de arm, wil haar wegtrekken van de wieg)* Ja... euh... drinkt gij iets? Een tas koffie soms?

AMANDA Maar laat mij eens doen. Kunt ge 't niet verdragen dat er iemand met uwe kleine bezig is?

GERT Hij is nog maar juist in slaap gevallen. En ge zegt daar zelf tegen mij om stil te zijn.

AMANDA *(over de wieg)* Uw papa is jaloers. Gij hebt een jaloerse papa. Maar ik blijf nog efkes bij u, zenne... ah ja... uw oma... uw doopmeter.... Hé menneke... *(begint grimassen te trekken, daarbij duikt ze steeds dieper met haar hoofd de wieg in)* ...ah toedeloedoe... ah bababa... teuteuteu...

TINE Ma! Laat hem...

AMANDA ...titteliettetoetoe... dodododo.... Ah ja, gij doet dododododododokes... schonekes dodokes...

Plots begint de baby luid te huilen.

AMANDA Oei, hij is wakker.

TINE En hoe komt dat denkt ge?

AMANDA Hij moet misschien eten.

GERT *(geinig)* Of hij krijgt al tandjes.

AMANDA *(ernstig)* Daar is 't nog te vroeg voor. Gij moet wat meer boeken lezen over baby's.

Tine haalt de huilende baby uit de wieg.

TINE Sssuussth... schattebout. *(hij stopt met huilen)* Zo zie... maar, 't is niks... hé schatteke... efkes wakker geschoten... 't is al weer in orde.

AMANDA Hij heeft misschien een vuile pamber.

TINE Neenee, hij is nog maar pas ververst. *(bekijkt baby)* Zijn oogjes vallen alweer toe.

- AMANDA Kom geeft hem eens aan zijn oma.
- TINE Nee, ma. Hij gaat weer slapen. *(Legt hem in de wieg)*
- AMANDA Jammaar allee, wat is me dat nu?
- GERT Laat hem nu maar. 't Is door u dat hij wakker is geworden.
- AMANDA Merci zenne. Subiet gaat ge nog zeggen dat ik hem heb doen verschieten.
- GERT Allee hoe zit het? Drinkt ge een tas koffie?
- AMANDA Hebt ge gene porto in huis?
- TINE Ma, gaat ge nu al alcohol drinken?
- AMANDA Ik peins dat ik de laatste tijd veel te veel koffie drink.
- TINE Gij kunt toch niet goed tegen alcohol? In de kliniek, een half glaasje cava en 't was al van dat.
- GERT Ja, ge waart na dat half glas al ferm in de mood. Welk liedje was 't ook weer dat ge daar in de gang stond te zingen? Ah ja: 'lief klein konijntje.'
- AMANDA En dan? D'er was op dat moment niemand op de gang.
- GERT 't Was bezoekuur en de deuren stonden open. *(zingt met quitige blik naar haar toe)* 'Lief klein konijntje had een vliegje op zijn neus...'
- AMANDA 'k Heb last van mijn maag.
- TINE De stress van mijn bevalling. Gij waart evenveel in verwachting als ik.
- GERT En nu hebt ge naweeën.
- AMANDA Jaja, lacht er maar mee. Hoe zit het met mijne porto?
- GERT 'k Zal er u ene uitgieten.
- Gert gaat naar de buffetkast en schenkt daar een glas porto in. Amanda gaat aan tafel zitten en haalt uit haar handtas een tijdschrift.*
- AMANDA Hier, 'k heb een boekske meegebracht. En daar staat iets heel interessant in. Tineke, ge moet dat eens lezen. En eigenlijk gij ook, Gert. *(bladert in het tijdschrift)*
- TINE Over wat gaat het misschien? *(gaat ook aan tafel zitten)*
- AMANDA Postnatale depressie.
- TINE Ma... alstublieft... waar gij nu mee afkomt.
- GERT En ik moet dat ook lezen? *(zet glas porto voor Amanda)*

- AMANDA Da's zeker. Dan weet ge wat uw vrouwke te wachten staat.
- TINE Ma, ik heb daar vooraf al veel over gelezen. Ik weet het ondertussen allemaal wel.
- AMANDA Jamaar, 't is heel leerrijk. En voor de vaders goed verstaanbaar. Hier... (leest) "belangrijkste symptomen van een postnatale depressie... Stemningswisselingen, verlies van eetlust, slapeloosheid"
- TINE Ma, stop maar al.
- AMANDA (leest verder) "Intense prikkelbaarheid en woede"
- GERT Ai, dat belooft.
- AMANDA Awel, 't is juist daarmee dat gij dat ook moet lezen. (leest verder) 'vermoeidheid, hechtingsproblemen met de baby, gebrek aan levensvreugde."
- TINE (rist tijdschrift uit haar handen, slaat het dicht, gooit het op tafel, stemverheffing) Stop heb ik gezegd! Laat het!
- GERT Begint dat zo rap al?
- TINE Hebt ge dan ook niet gelezen dat het maar bij 1 op de 6 vrouwen voorkomt? Dus, val mij daar nu niet mee lastig.
- AMANDA Jamaar, schatteke... ge weet toch nooit dat gij die éne zijt.... (wanneer Tine haar scherp aankijkt voegt ze er klein aan toe :) ...van de zes.
- TINE Ik ben pas thuis met mijn baby en ik wil er optimaal van genieten. Gun mij dat toch!
- AMANDA Maar natuurlijk, liefje... (stopt tijdschrift in haar handtas) Ik doe maar om goed te doen hé zeg. (neemt haar glas porto) Gezondheid. (drinkt)
- GERT Santé. (tot Tine) Moet gij niks hebben, schat?
- TINE (kortaf) Nee.
- GERT Ja... euh... goed... (er valt een ongemakkelijke stilte, gaat uiteindelijk van op enige afstand in de wieg kijken, stil) Hij is precies weer in een diepe slaap.
- AMANDA (staat recht, naar de wieg) Schoon hé. Zie, dat ventje doet mijn hart smelten. (hangt over de wieg)
- De baby begint weer te huilen.
- TINE 't is niet waar hé! Ma!
- AMANDA Maar 'k heb toch niks gedaan?
- GERT (wanneer Tine wil rechtstaan) Laat maar, schat, ik pak hem wel. (neemt de baby uit de wieg, sust hem)

- AMANDA Zo gaat ge hem verwennen. Elke keer als hij huilt moogt ge hem niet pakken. Ze weten dat zo rap.
- GERT Hij was nochtans terug goed aan 't slapen. (sust de baby, wiegt hem wat in zijn arm. De baby houdt op met huilen.) Zie, 't is al weer over.
- AMANDA Juist daarom, omdat ge hem gepakt hebt.
- TINE Ma, 't zal al gaan hé.
- AMANDA 't Is misschien een huilbaby.
- GERT Een huilbaby, mijn oor.
- AMANDA Een huilbaby... Maar dan staat er u nog wat te wachten.
- GERT Mijne zoon is een perfecte baby.
- AMANDA Allee, legt hem dan gauw weer neer. (Gert legt de baby in de wieg) Pas op van zijn hoofdje. Dat is een heel gevoelig plekske vanachter. Zelfs bij perfecte baby's.
- GERT (geprikeld) 'k Weet-ik dat wel, zenne.
- AMANDA Jamaar, ge kunt niet voorzichtig genoeg zijn. (Gert legt het dekentje goed.) Heeft hij het niet te warm? 't Is eigenlijk een veel te dik dekentje voor een baby. Een ongezond dekentje als ge 't mij vraagt. Wie koopt dat nu?
- TINE Ma, we hebben dat van u gekregen.
- AMANDA Ah ja? Hmmm... 't is anders wel een schoon motiefje.
- GERT Ziet eens hoe hij alweer slaapt.
- AMANDA (kijkt reikhalzend van op afstand) Zo lief... zijn oogjes toe... zijn bolle wangetjes... dat mondje. En dat weet begot van toeten noch blazen. (doet een stap naar de wieg toe)
- GERT (houdt haar meteen tegen) Hem stillekes laten liggen en niet te luid klappen dat hij niet verschiet. (leidt haar naar haar plaats)
- AMANDA (fluistert nu) Aan mij zal 't niet liggen.
- Korte stilte waarin ze naar de wieg kijken. Maar plots gaat de deurbel. Iedereen schrikt.
- GERT Miljaarde, dat mankeert er nog aan.
- AMANDA Pas op, hij gaat bleiten.
- Ze wachten even, kijkend naar de wieg.
- GERT (kijkt reikhalzend naar de baby) Nee, toch niet. Hij slaapt verder.
- AMANDA Dus was 't niét van 't verschieten

TINE Ik ga vlug openmaken, straks gaat de bel weer.

GERT Neenee, ik doe het wel. Blijf maar zitten. *(gaat af in hall)*

TINE Hij zal nu eindelijk vast slapen.

AMANDA *(staat recht, naar de wieg)* Zo te zien toch.

TINE Ma, gij zijt echt niet te doen. Laat hem nu toch eens gerust.

AMANDA *(bij de wieg)* Zeg kadee, gij zijt toch niet met ons voeten aan 't spelen.

Plots begint de baby weer luid te huilen.

TINE *(veert recht)* 't Is niet waar hé!

Vanuit de hall komen Gert en Bernard, de vader van Gert.

GERT Is 't weer van dat?! Natuurlijk... ma staat weer tegen de wieg geplakt.

AMANDA Zeg, wilt ge mij hier buiten of wa!

BERNARD Ah maar da's schoon dat ik een welkomst-serenade krijg.

AMANDA Ik zeg het, ge hebt een huilbaby ter wereld gebracht.

BERNARD Ook een goeiendag, Amanda.

AMANDA Dag Bernard.

Ondertussen heeft Tine de baby weer in haar armen genomen.

BERNARD *(wrijft met vinger tegen wang baby)* Maare maare maare... onze kleine boy die zijn keel openzet. Wat een ambiance! Helaba lawaaimaker. Ge zijt nog te jong, zenne, om mee te doen met de Voice.

De baby stopt met huilen.

TINE Een geluk dat het altijd maar voor efkes is.

GERT Ja, maar elke keer... *(maar stopt)*

AMANDA Als ik in zijn buurt kom, zeg het maar.

BERNARD Ziet eens, hij is nu zelfs al aan 't lachen.

GERT *(richting Amanda)* Da's wat anders hé!

TINE Gert, 't is al goed.

Amanda zegt niets. Neemt haar porto en gaat verongelijkt in de sofa zitten.

BERNARD Awel, dat is nog geen slecht gedacht. Als we nu eens een aperitiefje zouden drinken. Mag ik naast u komen zitten, meter Amanda?

AMANDA Als ge maar van mij niet verschiet.

BERNARD Ik verschiet-ik van niks niet meer. (gaat naast Amanda in de sofa zitten)

Ondertussen heeft Tine de baby in de wieg gelegd. Gert komt bij haar.

GERT Zoudt ge niet wat gaan rusten, schat?

TINE Ja, ik kan misschien wat op bed gaan liggen. Als hij teveel kabaal maakt, roep me dan maar. (gaat naar de deur, tot de andere) Ik ga efkes wat rusten.

AMANDA Ja, doe dat. Dat zal u goed doen.

Tine gaat af via hall.

GERT Wat wilt gij drinken, pa?

BERNARD (tot Amanda) Ik zie dat gij porto drinkt... (tot Gert) ...awel voor mij 't zelfde.

AMANDA Ze noemen dat wel een vrouwenaperitief hé Bernard.

BERNARD 'k Zal-ik vrouwelijke trekjes hebben zeker.

AMANDA En wat mogen die dan wel zijn?

BERNARD Bijvoorbeeld... dat ik behoefte heb aan een... boezemvriendin. (kijkt Amanda schalks aan)

AMANDA Dat is eerder een mannelijke behoefte... een vriendin en vooral de boezem.

GERT Dus een porto. (naar buffetkast)

BERNARD Of nee wacht, is er niks feestelijker?

GERT Feestelijker?

BERNARD Champagne! De kleine is thuisgekomen, dat moet toch gevierd worden.

GERT Champagne hebben wij niet in huis. Wel nog cava. En die staat koud.

BERNARD Prima. Amanda, drinkt dat klutske vrouwen-porto maar rap uit, 't is cava-time nu.

AMANDA Rap hebt ge gezegd. (drinkt de rest van haar glas in één teug leeg)

BERNARD (tot Gert) Laat maar komen.

GERT Ik ga ook een glaasje meedrinken. (af in keuken)

Licht op Mats in zijn kinderstoel. Tijdens de vertelling we Gert terugkomen met reeds ontkurkte cava en de glazen. Hij zet alles op salontafeltje en schenkt de glazen in.

MATS Denk nu niet dat ik echt in slaap was gevallen. Zeker niet. Ik heb alles gehoord wat ze daar zaten te zeveren. Mijn oma en mijn opa. Mijn

doopmeter en dooppeter. Ja, ik kan er ook niet aan doen, ik heb ze niet zelf gekozen. Meter Amanda is de moeder van mijn mama. Ze is weduwe. En mijn peter Bernard, de papa van mijn papa, is gelukkig gescheiden. Toen ze op vakantie waren in Griekenland is zijn vrouw, dus eigenlijk ook een oma, ginder achtergebleven met een Griek.

Ondertussen zitten ze te drinken.

- AMANDA Nu zijt ge 't al gewoon zeker op uw prepensioen?
- BERNARD 't Zal wel zijn. Altijd die miserie met de trein. 'k Voel-ik mij nu heel goed. Ze kunnen daar in Brussel allemaal de pot op.
- AMANDA Mijne man kon daar ook wat op doen.
- BERNARD Op de pot?
- AMANDA Nee-e... op de miserie met de trein.
- GERT Ge hebt nu alle tijd om met onze Mats te gaan wandelen hé pa.
- BERNARD Ik ga hem leren vissen.
- AMANDA Niks van, da's veel te gevaarlijk.
- BERNARD Hebt ge schrik dat hij een vishaak gaat inslikken misschien? En daarbij, moest dat gebeuren, ik heb zo'n tangske om die haak uit zijn keel te trekken.
- AMANDA Justekes niks te vissen. Ik ga hem leren koekskes bakken. Dan kan hij later tv-kok worden.
- BERNARD (tot Amanda) Allee, drinkt uit. (neemt fles om haar bij te schenken)
- AMANDA Dat moet ge mij geen twee keren zeggen. (drinkt haar glas leeg)
- GERT Ik ga een paar hapjes gereed maken. (af in keuken)
- BERNARD Hier zie. (schenkt haar glas flink vol) Santé.
- AMANDA Schollekes!
- BERNARD Op de meter!
- AMANDA Op de peter!
- AM + BER Op Mats!! (Ze drinken)
- AMANDA Hmmm, 't is toch goeie cava. Héle goeie.
- BERNARD Gij hebt hem gekozen.
- AMANDA Ja. Hoe weet gij dat?
- BERNARD Omdat ge zegt dat 't goeie is.

- AMANDA Ik koop nooit brol. (ze drinken) Allee, geeft toe... 't is toch fantastisch goeie cava. De beste champagne kan daar niet aan rieken.
- BERNARD Als gij het zegt toch.
- AMANDA Manneke, als gij het gène goeie cava vindt, dan moet ge 't maar zeggen. (drinkt)
- BERNARD 't Is goeie cava.
- AMANDA (begint stilaan dronken te worden) Jamaar, ge moet dat niet zeggen om mij een plezier te doen. Als hij u niet aanstaat moet ge hem niet drinken. Voilà, zo simpel is 't. De rest van de fles zal wel opgeraken. (neemt fles, schenkt zichzelf bij)
- BERNARD Ge hebt goed gekozen, Amanda.
- AMANDA En hem betaald. (drinkt)
- BERNARD Wees maar gerust, ik zal ook nog wel trakteren.
- AMANDA (begint met 'dubbele tong' te praten) 't Is u geraden... peter pingping.
- BERNARD Peter pingping?
- AMANDA Ah ja, gij zit er toch warmpjes in. En ge woont in een kast van een villa.
- BERNARD Niet overdrijven hé.
- AMANDA Uw ex-wijf heeft dat toch allemaal achtergelaten.
- BERNARD We hebben verleden jaar via onze advocaten een regeling getroffen en dat heeft mij wel een pak geld gekost, als ge 't wilt weten.
- AMANDA Zijde gij nog altijd alleen? (drinkt, schenkt zichzelf in)
- BERNARD Ja'k. En ik voel mij daar goed bij.
- AMANDA Ik ben ook alleen en 'k voel-ik mij daar potvernonde nié goed bij
- BERNARD Pas op voor de kleine... Niet vloeken als hij het hoort.
- AMANDA Hij slaapt. (drinkt) Zeg heerschap... (tikt Bernard aan) ...gij moet wel een goèie peter zijn voor de kleine. Hebt ge dat verstaan? (drinkt) Ik wil niet dat mijn oogappel een pinnige pezeweaver als peter heeft.
- BERNARD 'k Zal mijn best doen, meter Amanda.
- AMANDA (steeds meer lallend) Jamaar, ik zal 't in 't oog houden. Opgepast hé. Als gij tekort schiet in uw plichten zal ik u op 't matje roepen. Ge zijt verwittigd. (neemt fles, schenkt zich in, houdt fles vast.)
- BERNARD Dus ben ik er nu twee waard. Krijg ik ook nog wat?

- ARMANDA Hier... gulzigaard.. *(geeft hem de fles, hij schenkt zich in)* Met Nieuwjaar moet de kleine eerst bij mij komen voor zijn Nieuwjaarsbrief en voor zijn grote cadeau. En daarna bij zijn peter... om een kleinigheid te gaan ophalen. Als hij dan nog goesting heeft tenminste.
- BERNARD 't Eerste jaar gaat hij daar toch nog niks aan hebben.
- AMANDA Bij mij wel. Let maar op. *(schiet in een lach)*
- BERNARD Wat is't?
- AMANDA Hé... hé... ik ben precies tipsy.
- BERNARD Straks een paar hapjes, dat zal u goed doen.
- AMANDA Happekes... *(kijkt rond)* Waar blijven de happekes? Maar sst.... Pas op voor de kleine... Stillekes knabbelen van uw happekes hé peter... Niet te veel smakken met uw loszittende valse tanden... dat ge ons boeieke niet wakker maakt. *(probeert recht te staan, maar dronken als ze is, valt ze weer in de sofa)*
- BERNARD Wat gaat ge doen?
- AMANDA *(probeert opnieuw recht te geraken)* Eens zien of hij nog in zijn wieg ligt.
- BERNARD *(trekt haar weer naar beneden, ze duikt de zetel in)* Natuùrlijk ligt hij nog in zijn wieg. Waar anders?
- AMANDA Jaaaar, pas op... de dag van vandaag zijn ze rap groot.
- BERNARD Laat hem maar slapen.
- AMANDA *(lachend)* 't is echt waar... 'k ben begot tipsy. Allee hoe kan dat nu?
- BERNARD 'k Vraag het mij ook af.
- AMANDA Pakt mijn sacoche eens... daar... Bernaaar...
- BERNARD Uw sacoche. Moment. *(staat recht, gaat naar de tafel)*
- AMANDA *(dronken lachend)* Bernààr dààr... Hé, hoordet, ik kan rijmen en dichten zonder mijn poep op te lichten. Bernààààr tartaar....
- BERNARD Hier. *(geeft haar handtas, blijft staan)*
- AMANDA *(slaat met hand op zetel)* Zit! En drink! Bernààààr.... pilchààààr.
- Gert komt op uit de keuken. Hij heeft een schotel mee met daarop allerlei hapjes.*
- GERT *(zet schotel op salontafeltje)* Ik heb wat vanalles bijeen gescharreld.
- AMANDA Mijne Jean-Pierre zaliger die heeft ook veel gescharreld.
- GERT Oei, wat heeft ze?

- AMANDA 'k Ben tipsy.
- BERNARD Eet dan iets.
- AMANDA *(haalt een blauw zakje uit haar handtas)* Hier zie... het doopsuiker van onze Mats!!!! En hier.... *(duikt weer in haar handtas, neemt er geboortekaartje uit)* Zijn kaartje... Schoon hé... wacht, 'k zal 't eens voorlezen. *(sukkelt moeizaam recht, leest het kaartje)*
 Zwarte haartjes
 Driftige gebaartjes
 Handjes, voetjes, oogjes, oren
 Dolblij zijn wij dat onze zoon is geboren.
 Mats – 3 kg 600 gram
 En de datum... waar staat die...? *(zoekt op kaartje)* Hé... ge zijt er de datum vergeten op te zetten, kiekens.
- GERT *(bij haar, toont de datum)* Ma, die staat hier.
- AMANDA Ah ja... Mijne Jean-Pierre zaliger zou dat ook schoon gevonden hebben.
- GERT *(doet haar zitten)* Zet u nu neer en eet wat. Dat zal u goed doen.
- AMANDA Mijne Jean-Pierre... Drie jaar is 't al dat hij zijne geest gegeven heeft.
- BERNARD Allee kom, steekt nu iets in uwe mond. *(reikt hapje aan)*
- AMANDA Na onze dochter is dat ook 't enige wat hij gegeven heeft: zijne geest. En wàt voor een geest... Gene goeie... een sléchte geest. Maar allee... eind goed, al goed... hij is dan toch op een dag doodgevallen.
- GERT Ma, alstublieft hé zeg.
- AMANDA In onze hof... Pats... op de grond en 't was gedaan. In ene keer.... *(moet nu lachen)* Ah ja, in twéé keren kunt ge niet doodvallen. 'k Ben tipsy.... *(neemt het aangereikte hapje, stopt het volledig in haar mond)*
- BERNARD Is dat al drie jaar?
- AMANDA *(met mond vol)* Voor mijn part mocht dat al veel langer geweest zijn.
- GERT Ma, wat gij nu zegt.
- AMANDA *(windt zich op)* Gij hebt hem niet gekend. Ge zijt maar met mijn dochter beginnen aanpappen toen hij al vertrokken was naar de eeuwige jachtvelden. Gelukzak dat ge zijt. Hij was een gemene vent die zijn vrouw en zijn dochter veel tekort gedaan heeft. Heeft Tine u daar nooit over verteld? *(drinkt)*
- GERT Nee, ze heeft nooit iets over haar vader gelost.
- AMANDA Awel zie voilà, just daarmee. Ze zal daar wel haar reden voor hebben. Een door en door slechterik... Nondedju... *(drinkt)*

- BERNARD Amanda, pas op...
- AMANDA Mag de waarheid niet gezegd worden misschien?
- BERNARD ... voor de kleine, uw vloeken bedoel ik.
- AMANDA Ik mag dat zeggen want 't was zo. En iedereen die hem gekend heeft weet dat. Liegen en bedriegen en de smeerlap uithangen en ons koeioneren.
- BERNARD Hola... rustig aan. Nu ook niet tevéél op zijn kap zitten hé Amanda. Straks draait hij zich om in zijn graf.
- AMANDA Dat kan hij niet. Hij is uitgestrooid. En 't was just veel wind.... (strooi- en wegbeweging) Een chance.
- GERT Ma...
- AMANDA Dat ge moest weten wat ik allemaal met die rotzak heb meegemaakt.
- BERNARD Amanda, geen kwaad woord over de doden.
- AMANDA (wenend) Maar 'k zag hem gaarne. Godverdomme, 'k zag hem gaarne...
- BERNARD Allee kom.... Da's normaal dat ge uwe man gaarne gezien hebt, wie hij ook was.
- AMANDA Bernard... pèter Bernard...
- BERNARD Ja? (neemt een hapje)
- AMANDA Troost mij.
- BERNARD U troosten?
- AMANDA Tuurlijk. Ziede gij dan niet da'k diep in de put zit?
- BERNARD Of da'k dat zie?
- AMANDA (dronken jammerend) 't Leven kan hard zijn. Twee beproevingen tegelijk... tipsy en diep in de put.
- BERNARD (bekijkt haar) Ja, nu dat ge 't zegt.
- AMANDA Allee, troost mij dan, op wat wacht ge?
- BERNARD Dus... u troosten...
- AMANDA Of wilt ge niet?
- BERNARD Ja'k, zenne. Maar eerst mijne mond leeg eten. (slikt even, drinkt wat, legt zijn arm rond haar) Voilà sé... ik troost u.
- AMANDA Dat doet deugd.

BERNARD Vindt ge?

AMANDA Gij zijt een echte deugddoender. Zie, 't is over. *(plots staat ze recht en begint te zingen)* "Lief klein konijntje had een vliegje op zijn neus, lief klein konijntje had een vliegje op zijn neus... Oohhhoo lief klein konijntje... Had een vliegje op zijn neus."

De baby begint te huilen.

Licht op huiskamer uit. Licht op Mats in zijn kinderstoel.

TAFEREEL 3

Tijdens zijn vertelling wordt de wieg weggenomen. In de plaats daarvan komt een parkkuip met gesloten parkomranding. We zien de baby dus niet in zijn park.

MATS Vier maanden later. Mijn moeder was nog altijd in bevallingsverlof. En ik moest ook nog niet gaan werken. Alleen papa moest dus iedere dag zijn nikkel afdraaien. Ik bracht de hele tijd door in mijn park.

Tine is aan de tafel bezig enkele babykleedjes op te vouwen die ze uit de wasmand haalt. Ze kijkt liefdevol naar het park. Stopt met haar werk, komt naar de parkkuip, kijkt erin.

TINE Hela, schatteke. Ge zijt zo schonekes aan 't spelen. Dat olifantje, dat is uw lievelingsknuffel zeker? Precies wel. Daar grijpt ge altijd het eerst naar. *(bukt zich in het park, verlegt er het een en ander)* Maar deze knuffels zien u ook gaarne, hoor. Hier... dat girafke speelt even graag met u als uw olifantje. En hier... Nijntje... hop... hop... hop... ziet eens... die springt naar u toe... hopsakee...

MATS *(tot publiek)* Na een paar dagen hadden ze mij een fopspeen gegeven. Een tut is dat. Hier deze... *(toont de fopspeen die rond zijn nek hangt)*

TINE Maar komaan schatteke... doet uw tut nu eens uit uwe mond. Ge zijt schoner zonder tut. En daarbij als ge teveel tuttert gaat ge later een tuttemond hebben.

MATS Waarom hebben ze mij die dan gegeven?

TINE Ik mag toch voortdoen hé mijn boeleke?

MATS Precies of ik kon haar tegenhouden. Wat ze juist aan het doen was, dat kon ik toen nog niet zien.

TINE En geeft het niet dat ik terwijl wat oefen?

MATS Maar dat kon ik wel horen. Want wàt ging ze oefenen?

- TINE *(begint zingend met stemoefeningen)* Lalalalalala.... *(van hoog naar laag en omgekeerd)* Lalalalalalala....
- MATS Mama zingt in een zangkoor.
- TINE Lalalalalalala.....
- MATS Niet zomaar een klassiek zangkoor van in de kerk. Neenee, een smartlappenkoor. Gemengd. De Hart- & Smartsingers. 'k Heb ze eens bezig gehoord.
- TINE Lalalalalalala...
- MATS "Pappie, loop toch niet zo snel". Dat was er ook bij. Wel, daar gaan we 't nog over hebben. Want mijne pappie heeft zo eens snel gelopen.
- TINE Lalalalalalala...
- MATS Alleen die stemoefeningen, die waren dikwijls niet om aan te horen. Dat was eerder geblèr. Mijn oren begonnen daar van te suizen. Dus...

Baby begint te huilen.

- TINE Ah maar allee, Matske... voor wat begint gij nu te wenen?
- MATS Dat durft ze dan nog te vragen.
- TINE *(naar park toe)* Maar venteke toch... hier... ik zal u maar uw tut teruggeven. Gij kunt echt niet zonder hé... Zo... *(hij stopt met huilen)* Ja... flink zo... en nu schonekes verder spelen. Hier uw lieveling.... olifant Olli... en straks komt papa.
- MATS M.a.w. nu de kleine olifant en straks komt de grote.
- TINE Lalalalalalala...
- MATS De Hart- & Smartsingers. Mama dus veel weg voor repetities en optredens en mijne pa, die ging een paar keren in de week naar de fitness. En terwijl zingen: "Niemand laat zijn eigen kind alleen". Een paar dagen nadien...

Tine heeft ondertussen de wasmand weggedragen. Ze komt terug samen met Gert. Ze zijn volop in gesprek.

- GERT Een babysit... er zal niks anders op zitten.
- TINE Ja, totnutoe was één van ons thuis. Maar nu uw fitnessavonden veranderd zijn moeten we ons wel aanpassen.
- GERT Maar we houden onze hobby's. We moeten er bijtijds eens uit. Met al die stress.
- TINE Elke keer een babysit. Is wel niet gratis.

- MATS Lap, 't mag weer niks kosten.
- GERT We kunnen uw moeder ook eens vragen, of mijn pa.
- TINE Ja, dat kunnen we doen.
- MATS Maar opa en oma hadden andere dingen aan hun hoofd. (ondertussen gaan Tine en Gert op een andere plaats staan of zitten.) Een paar dagen later werd er aan de deur gebeld. Het was in de vooravond. Papa was nog maar juist thuis van zijn werk.

De deurbel gaat.

- GERT Dat zal uw moeder zijn zeker.
- TINE Zou best kunnen. (af in hall)
- GERT (gaat naar de baby in het park kijken) Héla Matske... we hebben precies bezoek. En wij die dachten om eens een rustige avond te hebben. Maar weet ge wat? We zullen ze rap buiten bonjouren, dan zijn we nog een tijdje gezellig samen met ons drietjes.
- MATS Met ons drietjes samen... oké... maar dan zonder gekrakeel. Want de laatste dagen waren er constant discussies wié wannéér zou weggaan voor z'n hobby. En nogal stevige discussies. Fitness of smartlap. Elk om beurt een sessie overslaan of alletwee tegelijk weg. Ze geraakten er niet uit. Smartlap of fitness.

Amanda komt binnen. Ze is goedgezind.

- AMANDA Ah hier, mijne lieve schoonzoon! (geeft hem een klapzoen. Gert staat er verbijsterd bij)
- MATS Mijn pa wist niet wat hem overkwam. Dat had zij nog nooit gedaan, zo rond zijn nek gevlogen. En dan zei ze nog 'lieve schoonzoon', dat had ze nog nooit over haar lippen gekregen. Allee, toch niet vanals ik er was.
- AMANDA En hoe is 't met uwe kleine?
- MATS Niet verkeerd verstaan, dat was wel op mij bedoeld.
- GERT Hij zit in zijn park. Daar zit hij graag.
- AMANDA (uitgelaten, overdreven zwierig naar het park toe) Joehoe!!!
- MATS Ik dacht waarlijk dat ze in mijn park zou duiken en mij verpletteren, gelijk ze er naartoe kwam gestormd.
- AMANDA Héla... Matseke!!! Joehoe.... Kleine kapoen!!! (maakt uitbundige bewegingen boven het park)
- MATS En wat verscheen daar boven mijn hoofd? Een nijlpaard met een hoek af.

- AMANDA *(met overdreven bekkentrekkerij)* Hop hip hap hoep... hoeperdepoep zat op de stoep... Japperdepiepoe... de koe doet boe boe boe....
- MATS En serieuze klap kwam er ook niet uit.
- TINE *(op, tot Gert)* Uw pa is er ook.
- GERT Ah ja?
- AMANDA Hij is de auto wat verder aan 't parkeren. Hier was geen plaats. *(meteen verder tot de kleine)* Ziete ziete zieteke.... Pitpit pieteke...
- MATS Waar haalde ze dat nu weer uit? Ze had weer gedronken zeker?
- AMANDA *(met grimassen boven het park)* Matselleke... snottebelleke....
- GERT Da's ook toeval dat jullie hier juist alletwee tegelijk toekomen.
- AMANDA *(terwijl ze verder grimassen trekt boven het park)* We zijn samen gekomen.
- GERT Hoe? Samen? *(Tine en Gert kijken elkaar verwonderd aan)*
- AMANDA Allee venteke... lacht eens schonekes. Dat kunt gij toch zo schoon, lachen... allee...lachen...
- MATS Lachen op commando... dat ziet ge van hier.
- AMANDA Olleke bolleke reuzesnolleke olleke bolleke knol! Allee vooruit menneke... guitig lachen... *(tot de anderen)* En niet willen lachen hé. Is hij moe misschien? *(buijt zich weer over park)* Tromme tromme trom... waarom zijn de bananen krom?
- MATS Zut hé zeg. Wat een lulkoek. Ik dacht juist mijn alarm te laten afgaan toen opa binnen kwam.

Bernard op uit hall.

- BERNARD Een goeiendag allemaal samen!
- GERT Hé pa.
- BERNARD *(naar park)* En onze flinke boy? Hoe zit het ermee? *(duwt Amanda opzij)*
- AMANDA Jammaar, allee... duwt me eens niet zo weg, bruutzak.
- MATS Gered door opa.
- BERNARD *(tot de baby)* En ziet eens hoe hij lacht naar zijn opa.
- AMANDA Wablieft? *(duwt Bernard aan de kant)* Ah maar potverdekselse stoute kapoen.
- BERNARD Hier sé... ziedet... gij laat u zien en hij trekt direct weer een pruilmond.
- AMANDA *(tot Tine en Gert)* Ge moet uwe kleine manieren leren.

MATS En toen besloot ik maar om te slapen. 't Is te zeggen: te doen alsòf, want er was iets verbazingwekkends te horen. Eigenlijk iets onverklaarbaars.

Licht op kinderstoel gaat uit.

BERNARD Oh maar kijk... hij legt hem op zijn zij en zijn oogjes vallen toe

AMANDA Moet hij zijn tut niet hebben?

TINE Neenee ma, als hij in slaap valt zonder tut, des te beter.

BERNARD (tot de kleine) Bah neen, geen tut. Een tut, da's voor klein pagadders en jankmuilen.

AMANDA Allee kom dan... (duwt Bernard weg van het park) Met uw smoelentrekkerij boven hem... straks doet hij nog een schrik op.

GERT Zeg maar, alletwee op bezoek? Aan wat hebben wij dat te danken?

TINE Er is toch geen verjaardag te vieren vandaag, dat jullie hier tegelijk binnenvallen.

BERNARD Nee, maar er is iets anders te vieren.

AMANDA Ssst Bernard, ge moet het nog niet direct verklappen.

TINE Is er iets speciaals?

AMANDA Tineke, schat... gaat u boven gereed maken.

TINE Hoe?

AMANDA (monstert Gert) En gij kunt beter ook iets anders aantrekken, Gert.

BERNARD Surprise! Wij trakteren jullie op een etentje vanavond.

AMANDA (tikt Bernard aan) Jaja, Bernard, 't is al goed. (tot Gert en Tine) We hebben voor ons vieren een tafel gereserveerd in Den Adelaar.

BERNARD Dat is een nieuw restaurant in 't stad.

AMANDA Allee kom, Tine... (neemt Tine bij de arm)

TINE Jammaar, wacht eens...

GERT Wij samen gaan eten, dat gaat toch niet?

TINE We kunnen onze Mats toch niet meenemen?

AMANDA Tine, kom... ik zal 't u boven eksplikeren. Bernard, legt gij het uwe zoon uit, maar niet tevéél verklappen, da's voor ginder. (af in hall met Tine)

GERT Zeg pa, waar heeft ze het over?

- BERNARD Awel ja, ge hebt het gehoord. We trakteren jullie op een etentje in Den Adelaar.
- GERT Ter gelegenheid van wat?
- BERNARD Omdat.... Gij moet u iets anders aantrekken. Dat is daar wel een chique spel.
- GERT Pa, is er iets wat ik moet weten?
- BERNARD Amanda staat erop dat wij het jullie pas dààr vertellen. Bij de champagne.
- GERT Champagne dan nog wel. Een gewone aperitief is niet goed genoeg.
- BERNARD Nee-e... 't is iets om... awel ja, gelijk dat ik zei.... Om iets te vieren.
- GERT Hebt ge de lotto gewonnen?
- BERNARD Was dat maar waar.
- GERT Allee komaan hé pa. Zeg het tegen mij al. Ze zullen het boven niet horen.
- BERNARD Potverdekke Gert, zijde gij een curieuze mosterdpot.
- GERT 't Zijde gij het wel die mij curieus mààkt.
- BERNARD Pas op voor de kleine... we moeten hier niet te luid staan kwetteren.
- GERT Ja, van de kleine gesproken... die kan toch niet meegaan?
- BERNARD Awel, 't is juist dàt wat ik u ga uitleggen. Ik heb gezorgd voor een babysit. Die zal hier zijn... *(kijkt naar zijn uurwerk)* ...binnen een tiental minuten.
- GERT Ah bon, ge hebt effenaf voor een babysit gezorgd ook.
- BERNARD Tot twaalf uur vannacht.
- GERT Zo laat?
- BERNARD 't Is morgen toch zaterdag.
- GERT Morgenvroeg heeft Tine een optreden met haar koor op de markt. En daarbij, morgen heel vroeg laat de kleine zich al horen.
- BERNARD Dat zal wel lukken. Vooruit, gaat u maar gereed maken. Ge weet het nu.
- GERT Ik weet nog juistekes nìks. *(wacht even af)* Pa?
- BERNARD Verdekke, gij houdt ook niet af hé.
- GERT Van wie zou ik dat hebben?

BERNARD *(gaat even naar hall toe om te kijken of de dames niet naar beneden komen)*
Bon... euh... 'k zal 't u maar verklappen. Maar pas op, doen alsof ge nog van niks weet. Echt van niks.

GERT Oké, geen probleem. Ge weet dat ik goed komedie kan spelen als 't moet. *(Bernard twijfelt en gaat nog eens naar de baby kijken.)* En hij zal ook doen alsof hij van niks weet. Komaan voor de dag ermee, want straks staan ze hier.

BERNARD Amanda en ik... we... zijn... een koppel.

GERT Hoe, een koppel?

BERNARD Een koppel... ja... we zijn samen... een duo...

GERT Een duo... gewoon een duo... om op stap te gaan?

BERNARD Niet alleen op stap... wat meer ook... een duo... Zoals Nicole en Hugo.

GERT *(perplex)* Sa... sa... samen... een koppel... een... een paar.... Een stel... jullie twee... gij met haar.... Zij met u.... bijeen... als... Nicole en... en... en...

BERNARD En Hugo. Alleen, wij zingen niet. Snapt ge 't nu?

GERT *(trekt grimas van hoogste verbazing, moet haast naar adem happen)* Pa.... Slaat eens in mijn gezicht. *(maar hij geeft zichzelf een mep tegen zijn wang)*

BERNARD Gaat het?

GERT *(het is nu pas tot hem doorgedrongen, stemverheffing)* Gij???? Met... ???
(wijst naar de hall)

BERNARD Ssst.... Ge weet van niks.

GERT *(kan er niet van over, legt zijn handen op zijn hoofd)* Maar... allee... dat meent ge niet... 'k verschiet mij een aap.

BERNARD Dat dacht ik al.

GERT Hoe is dat gekomen? Zo ineens? Hoe kan dat nu? Is dat serieus? Is dat al lang bezig?

BERNARD Zeg hé, niet teveel vragen ineens. Ik ben er zèlf nog van aan 't bekomen.

Op dat moment komen Tine en Amanda op vanuit de hall. Tine heeft een ander kleedje aan. Tine is duidelijk in de war. Gaat aan tafel zitten.

AMANDA Gertje, moet gij u nu niet gaan opfrissen en u iets anders aantrekken?

GERT *(is het nog altijd aan het verwerken)* Euh... misschien wel... *(merkt nu dat Tine ook aangeslagen is, bij haar)* Schat, ge hebt uw nieuw kleedje aan zie ik.

- TINE Da's niet nieuw. 'k Heb dat al van voor ik in verwachting was.
- GERT Ja... euh... 't was lang geleden dat ik het nog gezien had. (komt bij haar aan de tafel zitten, ze staren elkaar aan)
- AMANDA (neemt Bernard terzijde) Ge hebt toch niks teveel gezegd?
- BERNARD (ongemakkelijk) Natuurlijk niet.
- AMANDA 't Is omdat... Gert ziet zo wittekes.
- BERNARD (kijkt om naar Tine) Tine is precies ook van haar stuk.
- AMANDA Ik heb haar alleen verteld dat we een babysit hebben.
- BERNARD De babysit... ja.... Dat heb ik ook aan Gert verteld.
- GERT (neemt Tine haar hand) Gaat het schat?
- TINE (als in trance) Voor wat zou 't niét gaan?
- GERT Omdat... de situatie.... ma en pa... ze hebben ons uitgenodigd.
- TINE Ja.... Uwe pa en mijn ma... ze.... Ze hebben ons uitgenodigd. Dat klopt.
- AMANDA (tot Bernard, geprikkeld) Gert zit erbij alsof hij een koude douche heeft gekregen. Dat kan niet alleen van de babysit zijn.
- BERNARD Is dat zo? Een koude douche? (probeert zich te redden, met een gemaakte glimlach) Awel ja, ge hadt toch gezegd dat hij zich moest oprissen.
- AMANDA Ge hebt het hem verteld van ons. Ik zie het. Hij is het aan 't verwerken.
- BERNARD Nee-e, 't zijde gij die teveel gezegd heeft. Ge moet Tine daar eens zien zitten. Volledig van 't Lam Gods geslagen.
- AMANDA Dat is omdat haar kleedje spant. Ze heeft nog altijd niet haar vroegere lijn terug.
- GERT (houdt nog steeds hand van Tine vast) Schat... weet gij het?
- TINE (knikt, aangeslagen) Ma heeft haar mond voorbij gepraat.
- GERT (idem) Pa... 't zelfde met zijne mond.
- BERNARD (fluisterend tot Amanda) Hoe zouden ze het opnemen denkt ge? Ze zullen er toch akkoord mee gaan.
- AMANDA Potverdekke, ze moeten zij wel. 't Is òns leven.
- BERNARD Jaaaar, 'k zou niet graag hebben...
- AMANDA (kordaat) Tuttuttut, wij doen wat wij doen.

- TINE *(haalt diep adem, hersteld zich dan, stil tot Gert)* Kom, we mogen het niet laten blijken. We gunnen hen hun plezier om het ons straks officieel te melden. *(staat recht)* Goed... dan is het nu wachten op de babysit zeker.
- AMANDA Ja, die zou hier nu toch alle minuten moeten zijn. Bernard, ge zijt toch zeker dat het geregeld is met dat meisje?
- BERNARD Jaja, ze heeft mij ten stelligste beloofd dat ze hier zou zijn om... *(kijkt naar zijn horloge)* ...awel ja, om dit uur.
- TINE Hoe hebt gij dat gedaan, een babysit gevonden? Gij als man. Via een website?
- BERNARD Neenee, dat is puur toeval. En dat heeft met Gert te maken.
- GERT Met mij? 't Is toch niet de babysit die ik heb gehad. Die moet nu zo'n tachtig zijn. En ze had toen al een stinkende asem.
- BERNARD Uw vrienden en vriendinnen waar gij vroeger mee uitging... Daar was een meisje bij die nog in uw klas heeft gezeten.
- GERT D'er waren er verschillende uit de klas die met onze groep uitgingen.
- BERNARD Awel, een week of twee geleden stond zij aan mijn deur. Ze zou een reünie willen organiseren en ze vroeg mij waar ze u kon bereiken. Ik heb haar binnen gelaten en we hebben iets gedronken en wat gebabbeld.
- AMANDA *(sarcastisch)* Ja, zo is hij... de gentleman laat galant jonge dames binnen.
- BERNARD *(negeert haar)* Enfin, ze vertelde dat ze hier weer in de buurt woont nadat zij en haar vriend uiteen zijn gegaan.
- AMANDA Natuùrlijk dat ge ze dan hebt binnengelaten, ze is single.
- BERNARD Ik vertelde haar dat ge samenwoont en dat ge onlangs vader zijt geworden. En toen zei ze dat ze wel wilde komen babysitten als 't nodig was. Ze kan extra geld goed gebruiken. Voilà en nu komt zij van pas.
- GERT Ah bon, dus onze babysit is iemand die ik ken.
- TINE Schat, uw vriendenkring van vroeger... dat waren toch geen hooligans?
- GERT De jongens waren soms nogal heftig... maar de meisjes... dat viel wel mee.
- TINE Ik wil een babysit waar ge kunt op vertrouwen.
- GERT Pa, heeft ze haar naam genoemd?
- Bernard knikt. Op dat moment gaat de deurbel.*
- BERNARD Daar zal ze zijn. *(gaat af in de hall)*

TINE God ja, dan moet ik vlug in de keuken nog vanalles gereed zetten voor zijn eten. Ik ben zo terug. *(af in keuken)*

AMANDA En, jongen... ça va?

GERT Jaja... euh... 't is alleen... d'er komt ineens zomaar pardoes iets uit de lucht gevallen.

AMANDA D'er zal nog mèèr uitvallen. Doet u een schoon hemd aan.

GERT Zal ik doen.

AMANDA Ge zult straks nogal verschieten.

GERT Denkt ge?

Vanuit de hall komt Bernard binnen, gevolgd door Jolien.

BERNARD En hier de babysit. Schoon op tijd. Dan kunnen we vertrekken.

Wanneer Gert Jolien opmerkt schrikt hij.

AMANDA Maar Gert moet zich nog omkleden. Terwijl kan ons Tine dat meisje wat uitleg geven waar alles staat enzo. Allee Gert.

GERT *(staart Jolien verbluft aan)* Ja... euh...

JOLIEN *(komt bij Gert)* Dag Gert.

GERT *(stamelend)* Jolien... 't Zijt gij het dan nog.

AMANDA Ja, Bernard heeft het ons verteld. Jullie kennen elkaar van toen jullie uitgingen.

JOLIEN *(kijkt Gert recht in zijn ogen)* Zo is het... wij zijn... veel uitgeweest.

GERT Jolien... dat juist gij hier nu zo plots... voor mij...staat...

BERNARD Zeg jong, uw ogen draaien nogal. 't Is precies of ge ziet een spook.

GERT Ah bah ja'k.

BERNARD Amai, da's ook een compliment voor dat meisje.

GERT Ik bedoel... wat een verrassing...

Ze kijken elkaar nog even in de ogen. Jolien herstelt zich dan.

JOLIEN En waar is de baby? In zijn bedje?

BERNARD Hier, hij is in slaap gevallen in zijn park. *(komt aan het park staan)*

AMANDA Bernard, ziet dat ge hem niet wakker maakt.

JOLIEN *(aan het park, bekijkt de baby)* Ooh... wat een schone baby.

AMANDA Ja hé. Iedereen zegt het. En ze zullen dat niet zeggen als 't niet waar is.

Ondertussen staat Gert voor zich uit te staren. Maar met een eerder stralend gezicht.

JOLIEN Ik vind dat hij op zijn vader lijkt. (kijkt Gert aan)

BERNARD (schalks) Toch vanonder.

AMANDA (tikt Bernard) Bernard... met uwe schunnige praat.

JOLIEN (komt nu bij Gert) Ik wou dat ik ook zo'n baby had.

Licht op Mats.

MATS (tot publiek) En zo kwam de babysit in mijn leven. Jolien. Maar In het leven van mijn papa was ze vroeger al gekomen. En nu is ze terug. Diezelfde avond kwam ik het een en ander te weten. Ik mocht op haar schoot zitten. En ze heeft mij verteld over papa. Ze dacht dat ik het toch allemaal niet zou snappen. Ja, hallo kroket. Die twee hebben een tijd verkering gehad. Ze vonden toen dat ze voor elkaar in de wieg waren gelegd. By the way... ik vraag mij af of er op dit ogenblik voor mij ook ergens een meiske in een wieg is gelegd. Maar soit... (toont naar de twee) Hier dus... mijne pa en Jolien. (bekijkt hen) En de vlam vlamt precies weer. Wat moet daar van voortkomen? En hoe zit het dan met mama? En opa en oma? Zij zijn nu opeens een koppel. Tjonge jonge jonge.... Dat gaat hier nog wat worden.

Alle licht fade out.

Geluid: de schaterlach van een baby.

TAFEREEL 4

Het geluid van de schaterende baby houdt een tijdje aan. Daarna: licht op Mats.

De deur van de 'speelkamer' staat wijd open. Terwijl hij tot het publiek vertelt, gaan de spelers de attributen halen en zetten alles op de tafel. Kopjes, schoteltjes, bestek, koffiëkan. Wijn glazen. Een halve fles rode wijn enz. Een fles cognac en glas voor Bernard. Een schaal met nog een stuk taart erop. Vervolgens gaan de spelers aan de tafel zitten, behalve Tine. Ook Jolien zit er bij. Zij zit naast Gert.

MATS Mijn verjaardagfeestje. Ik was één jaar. Ik heb daarjuist een kaarsje uitgeblazen die in het midden op een taart stond. Meter en peter waren er. Ze woonden nu al een maand samen. Meter is bij peter gaan inwonen. Ah ja, da's een veel chiquer villa. En haar huis is verhuurd. Meter genoot natuurlijk met volle teugen. Ze was weer in topvorm. En vooral... goed op dreef.

Licht op huiskamer. Licht op Mats blijft aan.

- AMANDA D'er is nog een stuk taart over.
- BERNARD De kleine kan dat morgen oppeuzelen.
- AMANDA Twee dagen na elkaar zo overdadig smullen is niet goed voor zijn maagske. Hebt ge dan niet gezien wat voor een portie hij daarjuist heeft binnengespeeld. Dat krijg ik nog niet binnen.
- MATS 't Liegebeest. Eén klein stuk heb ik gekregen, één stuk één. En 'k heb het dan nog niet eens opgegeten. Ik vond de taart ronduit slecht. Niet te vreten.
- AMANDA Pas op, 't is een zware taart hé. Onderschat die vulling niet. Dat kind zal er morgen vast en zeker nòg een volle maag van hebben.
- MATS Een zware? 't Was precies een ballon. Alleen lucht vanbinnen. Maar ja, geen slecht woord daarover want zij had ze gekocht.
- AMANDA Ja zie, als niemand dat wilt zal ik mij maar opofferen. (neemt het vrij groot stuk taart van de schaal en smakt die op haar bord.)
- BERNARD En ge hebt nog niet eens gevraagd wie er nog een stuk wil.
- AMANDA Ik zie dat iedereen meer dan genoeg heeft. (begint te eten)
- MATS Babysit Jolien was er ook bij. Papa had die uitgenodigd. Papa kon natuurlijk goed opschieten met haar.
- GERT (neemt de fles rode wijn) Wie wil er nog wat drinken? (lief tot Jolien) Jolien... ik zie dat gij droog staat.
- JOLIEN Ja, ik wil wel nog een beetje. Maar niet teveel, ik moet nog rijden.
- GERT Ge zijt toch nog niet direct weg zeker.
- MATS Natùrlijk wilde hij dat ze nog wat bleef.
- AMANDA (met haar mond vol taart) Mij moogt ge ook nog wat ingieten.
- BERNARD Héla, met uwe mond vol klappen... ge zijt hier wel aan 't spugen.
- AMANDA Zevert niet hé.
- Gert schenkt ook glas van Amanda bij.
- BERNARD Zeveren? (houdt zijn glas cognac in de hoogte) Ziet eens hoeveel brokskes er hier in mijn glas liggen. Die komen van uwe kant overgeslingerd.
- AMANDA Jaja, 't is al goed. (stopt weer een flink stuk taart in haar mond)
- GERT Pa, als ge nog wat cognac wilt... de fles staat er. Pak maar.
- AMANDA (met mond vol) Jamaar, hij moet niet teveel meer drinken. Anders staat de auto weer scheef in de garage.

- BERNARD *(kuist met zijn hand zijn gezicht af)* En als gij nu eens zoudt rijden?
- AMANDA *(neemt weer een flinke hap)* Dat ziet ge van hier.
- GERT *(lief tot Jolien, die van haar glas drinkt)* Jolien... anders, als ge graag nog verder wijn wilt drinken... Want ik zie dat ge ervan geniet... ik kan u altijd naar huis brengen.
- MATS Hij wil haar zat voeren.
- JOLIEN En mijn auto dan?
- GERT Morgen kunt ge een wandelingetje maken en hem komen halen. En springt eens binnen, goeiendag komen zeggen tegen de kleine.
- JOLIEN Ik denk niet dat uw vrouw dat op prijs zal stellen. Ik voel dat ze... *(maar stopt wanneer ze merkt dat Amanda haar in het oog houdt)*
- AMANDA *(heeft het gesprek duidelijk afgeluisterd)* Wàt voelt ge?
- BERNARD *(om de aandacht af te leiden, bekijkt de inhoud van zijn glas)* Zeg Amanda, zijde gij een tand kwijt?
- AMANDA Waarom?
- BERNARD Ik dacht dat er een tand in mijn glas lag... *(kijkt in het glas)* ...maar 't zal een brok taart zijn.
- AMANDA Onnozelaar. Gaat ge mij hier weer belachelijk maken?
- BERNARD 'k Zou niet durven. *(schenkt zich nog cognac bij)*
- JOLIEN *(tot Gert)* Ik denk dat Tine een jaloers type is.
- GERT Daar is iets van, ja.
- MATS Totnutoe was Jolien maar vier keren komen babysitten. Papa was namelijk gestopt met zijn fitness en was beginnen lopen. In zijn eentje. Dat kon hij doen als het paste zei hij... en daarmee was het probleem van tegelijk weg te zijn voor hun hobby van de baan... zei hij. Maar ik wist wel beter. Want ik had hem eens bezig gehoord toen hij aan 't telefoneren was met... haar... *(hoofdbeweging richting Jolien)* Gaan joggen? Ja tarara... *(zingt)* "Pappie loop toch niet zo snel".
- AMANDA *(kijkt naar de open deur van speelkamer)* Ze zijn daar zeker met onze Mats aan 't spelen?
- MATS Want daar is mijn speelkamer. *(wijst de openstaande deur aan)* Daar ligt een hele grote speelmat. En rondom is er een wand zodat ik niet weg kan. 't Is wel vijf keren groter dan mijn park. Ik kan daar volle bak spelen en kilometers ver kruipen. Mama doet aan thuiswerken. De deur staat altijd open en daarmee hoor ik alles en als ik mij wat rek zie ik ook

alles... terwijl zijzelf het niet eens merken. En dat is natuurlijk spek naar mijn bek.

Uit de speelkamer komen Hilde, Katrijn en Tine.

- HILDE Wel, dat is daar goed ingericht voor de kleine.
- MATS Hilde. Beste vriendin van mama. Zij zingt ook bij de Hart & Smartsingers. En ze moeten straks weg voor een optreden.
- TINE Ja, is wel praktisch. Ik kan daar dan op de computer mijn werk doen, ik ben constant online met de bureau en terwijl hou ik de kleine in de gaten.
- MATS Precies of ik ben een hooligan.
- KATRIJN (blijft in de deuropening nog naar Mats in de speelkamer kijken, verteterd)
Kijk eens hoe schoon hij speelt met zijn blokskes.
- MATS En dat is Katrijn. Zij zingt ook smartlappen. Mama heeft haar uitgenodigd uit compassie. Die sloor ligt namelijk met zichzelf in een knoop. En 't schijnt dat dat niet gemakkelijk is, zo liggen.
- KATRIJN Een baby... da's toch 't mooiste wat er bestaat.
- MATS Let op, nu zal ze gaan janken.
- KATRIJN Waarom is dat geluk voor mij niet weggelegd? (begint te wenen, gaat in de sofa zitten.)
- MATS Ziedet.
- KATRIJN Het doet zo'n zeer.
- MATS Dat is die knoop.
- TINE (komt naast Katrijn in de sofa zitten) Maar allee Katrijn... ge moet u daarboven zetten.
- HILDE Ja, komaan hé zeg. Nu wordt het wel stillekesaan tijd dat ge u herpakt.
- BERNARD (tegen Amanda) Wat heeft die?
- AMANDA Moeit u niet. (staat recht, komt bij de anderen) Maar meisje toch... wat scheelt er?
- KATRIJN (wenend) En ik had zo'n schone toekomstplannen met hem.
- AMANDA Met wie?
- TINE Ma, alstublieft.
- AMANDA Jammaar, ik kan misschien helpen. Ik ben nog vrijwilligster geweest in 't rusthuis.

- BERNARD Dat was om pampers te verversen, Amanda. Kom, eet uw zware taart verder op. Maar wacht... (legt zijn servet op zijn glas) ...voorzorgsmaatregel.
- KATRIJN (wenend) Pampers... ik had die ook zo gaarne ververst.
- AMANDA Ik zal 't eens vragen, ze hebben daar misschien weer helpers nodig.
- TINE (staat geprikkeld recht) Ma, 't gaat dààr niet over hé!
- AMANDA Over wat dan wel?
- KATRIJN (wenend) Dat was altijd mijn droom... een baby krijgen.
- BERNARD Wil IK dan helpen?
- AMANDA Bernard, gedraagt u! Met uw grensoverschrijdend gedrag altijd.
- BERNARD Hoe? Ik zie dat dat meisje weent en ik wil haar helpen door haar een zakdoek te geven. (toont zakdoek)
- HILDE (tot Bernard) 't Is beter dat mannen niét helpen. Ge ziet wat ervan komt.
- BERNARD Wat krijgen we nu?
- HILDE Hare man heeft haar laten zitten!
- KATRIJN (snikt het uit) Zeg dat niet zo lui...ui...uid!
- HILDE Katrijn alstublieft hé! Het is nu al vier maanden dat hij weg is. Hij verdient het niet om voor hem ook maar één traan te laten. Hij heeft u belogen en bedrogen... de klootzak.
- AMANDA Jaja, ik ken er zo nog. Mijne Jean-Pierre zaliger...
- TINE Ma, alstublieft... (neemt Amanda bij de arm en leidt haar dwingend naar haar stoel) Ga zitten en houdt er u buiten.
- AMANDA Jamaar...
- TINE Zit!
- BERNARD Eet nog wat taart, dat ge niet uitgehongerd naar huis moet.
- Amanda neemt geprikkeld een hap van haar taart, wil iets zeggen.
- BERNARD (houdt meteen zijn hand voor zijn gezicht) Néé! Niks zeggen nu... lawinegevaar.
- HILDE (opgewonden) Ge hoort niks anders meer de dag van vandaag. Diè heeft zijn vrouw laten zitten! Diè doet overuren op 't werk met zijn secretaresse! Diè gaat liever bij d'hoeren! En diè met drie klein kinderen doet het met de buurvrouw met vijf kinderen!

- AMANDA Pas op, dan hebt ge er ook die af en toe een zwarte negerin pakken.
- TINE Ma!
- AMANDA Jamaar... mijne Jean-Pierre zaliger...
- TINE Ja, dat weet ik al.
- AMANDA Nee, dat weet gij nièt! Want dat heb ik altijd verzwegen. Uwe pa...
- TINE Ik wil het niet weten, ma!
- AMANDA Met een Chinese...
- TINE Dat ik het niet wil weten!
- KATRIJN *(begint weer te snikken)* Ik had het beter ook nooit... ge...we...eeeten!
- AMANDA Van wat?
- KATRIJN *(snikkend)* Dat... dat... hij... het... doet.... me... met... mijn broe-oer!
- BERNARD *(onthutst)* Met uw broèr?!
- KATRIJN *(snikkend)* Al vier maanden wonen ze nu sa...aaaa...men.
- TINE Katrijntje rustig... ja, ik weet... zoiets komt hard aan... maar...
- KATRIJN *(snikkend)* Ik kan het maar niet... ge...loo-oo-ooven.
- HILDE Toch zult ge er u moeten in stellen dat het definitief is.
- KATRIJN *(snikkend)* Mijne man met mijn eigen broer.... En ze klappen zelfs al van een baby te...a..dop...teer-eeeren...
- HILDE Hier drink wat. *(schenkt glas van Katrijn vol)*
- KATRIJN *(snikkend)* En ik blijf achter zònder...beee...eeee...biiieeee.... *(drinkt)*
- BERNARD *(verbolgen, tot Amanda)* Hebt ge dat gehoord? Met haar eigen broer dan nog wel!
- AMANDA *(tikt hem hard tegen zijn arm)* Zwijg Bernard. Dat is een familiekwestie. Daar moet gij niet tussenkomen.
- BERNARD Ertussen? Zou'k niet willen ook. Een trio met... nenee... bedankt.
- HILDE *(opgewonden)* De mannen pppffft! Steek ze allemaal in dezelfde zak, de de stinkerds! *(schenkt wijn in haar glas, drinkt)*
- AMANDA Pas op voor de kleine met zulke troetelnaampjes.
- KATRIJN Troetelnaampje.... *(snikkend)* Ik zei 'Honey Bear' tegen hem.
- AMANDA Nen beer van honing... schoon.

- KATRIJN *(snikkend)* En hij zei tegen mij 'My Swee....eeet... Sugar'.
- AMANDA Ochot.
- HILDE *(tot Jolien)* Jolien, ik heb gehoord dat uwe knol u ook heeft laten zitten?
- JOLIEN Ja, dat is zo. Maar ik ga er wel mijne slaap niet voor laten.
- HILDE Groot gelijk! *(opgewonden)* Ik geef u een goeie raad, meiske: zeg foert tegen de mannen. *(drinkt van haar glas wijn)* Houdt er u ver van weg. Doe gelijk als ik. Ik laat ze vallen! Allemaal. Van de eerste tot de laatste! *(kijkt dan Gert aan)* Sorry hé Gert, gij zijt ook van dat ras.

Licht op Mats.

- MATS Hoort ze nu eens bezig. De mannen laten vallen. Ge moest ze daarjuist eens gezien hebben. Ze kroop bij mij in mijn territorium. En ben ik dan gene man misschien? Ze heeft mij nochtans al eens in mijn adamskostuum gezien, barrevoets tot aan mijn hoofd. Die Hilde is een echte mannenhaatster. Wat daar allemaal uit komt over de mannen!!! Niks goeds natuurlijk. Maar ja, ze is ook al heel slecht uitgespeeld naar 't schijnt. Ik weet het van mama. Hilde is nog niet ouder en ze is al drie keer gescheiden. En elke keer heeft ze haar trouwring in de vaart gesmeten.

Licht op Mats uit.

- TINE Zeg, we moeten nu wel stilaan gaan vertrekken.
- AMANDA Awel, sorry dat ik het moet zeggen, maar eigenlijk vind ik dat wel straf. Het eerste verjaardagsfeestje van uw eigen kind verlaten.
- TINE Ma, we hebben het er al over gehad.
- GERT Ja, we wilden het feestje absoluut op zijn geboortedag zelf houden en 't is nu juist op een zondag.
- TINE En dat optreden kan ik echt niet laten schieten. Ik ga mijn farde nemen. *(gaat af in speelkamer)*
- BERNARD We zouden eigenlijk ook wel eens willen komen zien, hé Amanda?
- AMANDA Als 't eens past hé Bernard, als 't eens past.
- BERNARD Als 't éne keer past is 't genoeg. Want ik weet dat gij niet zo voor smartlappen zijt.
- JOLIEN Ah neen? Wat hoort ge dan wèl gaarne?
- AMANDA Eigenlijk niet zozeer muziek tout court. 'k Heb het meer voor geluiden uit de natuur en surtout van dieren.
- BERNARD 't Is daarmee, we hebben thuis een koekoeksklok.

- HILDE   Ons volgende optreden is zaterdagavond binnen drie weken in zaal Flandria.
- GERT   Wel, dan kunnen we binnen veertien dagen eventueel reserveren. Dan zijn we weer samen.
- AMANDA   Wat is er dan te doen misschien?
- GERT   Pasen. En de meter en de peter moeten toch komen kijken hoe onze Mats voor de eerste keer paaseitjes in de hof gaat rapen. Want nu kan hij dat. Hij kan aan ons hand al flink stappen.
- KATRIJN   *(begint weer te wenen)* De paashaas... de chocolatte eitjes... de kuikentjes... en een klein ukkepukje daartussen... dat zal ik nooit meemaken.
- HILDE   *(trekt Katrijn recht)* Katrijn, stopt er nu mee en zet er u boven. Schudt het allemaal van u af. Er blijven over treuren, daar doet ge uzelve alleen maar tekort mee.
- KATRIJN   Ja, misschien hebt ge wel gelijk.
- HILDE   Da's zeker da'k gelijk heb. De egoïstische gevoelloze kwallen allemaal! En vooruit nu, begint u maar al te concentreren op ons optreden.
- KATRIJN   *(droogt haar tranen)* Ja, dat moet ik doen. Ik moet het van mij afzetten.
- HILDE   Efkes een Zen-oefening, Katrijn, komaan... 't is nodig of ge geraakt nooit in de juiste stemming voor straks. Rustig in- en uitademen. *(Katrijn begint in- en uit te ademen)* En ontspan ook uw nekspieren.
- AMANDA   Awel, eigenlijk heb ik dat ook eens nodig. *(begint het ook te doen aan de tafel, daarbij overdrijft ze natuurlijk, blaast zwaar in en uit)* En zo tegen uw kaken tikken, dat doet ook deugd. *(begint tegen haar kaken te tikken)* Bbbbbbrrrrrrr.... bbrrrrr....
- KATRIJN   Ja, oké, 't is over. Ik voel me al beter.
- HILDE   *(tot Katrijn)* Voilà, en nu d'er volop tegenaan. Geef er een lap op.
- AMANDA   Neeneen, een lap niet... gewoon tikken. Bbbbbbrrrr.... *(en ademt daarbij overdreven in en uit)*
- Katrijn staat recht. Tine op uit speelkamer met farde.*
- TINE   'k Heb terwijl onze Mats nog eens goed geknuffeld. Zie, mijn hart bloedt toch altijd wat als ik hem moet achterlaten.
- KATRIJN   Haar baby geknuffeld... waarom kan ik dat niet!!! En ik zal dat nooit kunnen. *(begint weer luid te snikken)*
- HILDE   Ah neen hé... zut!

- TINE Ja, sorry hé... ik stond er niet bij stil dat ik zoiets niet mocht zeggen.
- KATRIJN *(snikkend)* Tine... mag ik ook komen voor de kleine zijn eitjes?
- TINE Hein?
- GERT Ja, ik zei net dat we met Pasen samenkomen om onze Mats te zien paaseieren rapen. Vorig jaar was hij daar nog te klein voor.
- KATRIJN En ik wil dat zo graag eens meemaken. Ik beloof dat ik mij sterk zal houden.
- HILDE 't Is u geraden. Ge gaat die mensen hun Pasen niet verknoeien. En daarbij, ik zal u in 't oog houden want ik kom ook. Met deze nodig ik dus mijzelf uit.
- GERT Dat is dan afgesproken.
- KATRIJN Ik zal zorgen voor hapjes.
- TINE Oké, voor mij goed.
- AMANDA En ik zal weer een taart meebrengen. Twéé deze keer, want vandaag was 't maar nipt.
- TINE Maar nu moeten we echt vertrekken

Tijdens volgende vertelling van Mats nemen Tine, Katrijn en Hilde afscheid van de anderen en gaan ze weg via de hall.

Licht op Mats. (blijft branden tijdens de daaropvolgende replieken)

- MATS En de Hart & Smartsingers vertrokken voor het zingen van hun levensliederen. Smart en hartepijn. Zo is het leven. Amai, wat staat er mij nog allemaal te wachten. Lief en leed. Vreugde en verdriet. Plezier en colère. En... ocharme de mens... ook de smart van opa... want hij moest mee de keuken in. Willen of niet, hij moèst.

De anderen zijn ondertussen rechtgestaan. Behalve Bernard die op zijn plaats blijft zitten en van zijn cognac drinkt. Jolien is afgegaan in de speelkamer. Gert gaat aan de deuropening van de speelkamer staan, kijkt naar binnen.

- AMANDA *(ruimt de tafel op)* Bernard, help mij eens met dat allemaal naar de keuken te doen.
- BERNARD Nu direct?
- AMANDA Nu direct. Want wij gaan ook naar huis.
- BERNARD Hoe? En 't is hier zo gezellig.
- AMANDA Vindt gij dat? Allee vooruit, heft uw lui gat op. Dat moet allemaal naar de keuken.

GERT Ik zal dat anders wel doen. Dat is niet teveel werk, we hebben een vaatwasser.

AMANDA Ik ga daar alles al gereed zetten en enkele borden afspoelen. Bernard, kom jong, en pakt ook iets mee. (gaat af in de keuken, laat deur open staan)

Bernard zucht diep, neemt enkele borden.

GERT Pa?

BERNARD Ja, mijne jongen... Nu heb ik wat over mijne kop getrokken met... (knikt richting keuken)

AMANDA (off, van in de keuken) Dat heb ik gehoord!!!

BERNARD Oei. (haast zich snel af met de borden in de keuken, trekt deur dicht)

MATS En toen gebeurde het.

GERT (aan de open deur, kijkt de speelkamer in) Hij speelt graag met u.

MATS Van wie had ik dat?

GERT Maar ja, wie is er nu niet graag bij u?

JOLIEN (komt uit de speelkamer) Gij in ieder geval wèl. (dicht bij hem, frutselt aan zijn hemd)

MATS Vlinders in hun buik, bij alletwee. 't Schijnt dat dat kriebelt. Maar 't fijne weet ik er nog niet van.

JOLIEN Schat... Een kuske... (wil hem kussen)

GERT (ongemakkelijk) Pas op... voor de kleine... (kijkt de speelkamer in)

JOLIEN (kijkt achterom de speelkamer in) Hij speelt met zijn blokskes.

MATS Correctie: ik deed alsòf al mijn aandacht ging naar de toren die ik aan het opstapelen was. Maar terwijl gluurde ik vanachter die stapel. Met veel belangstelling en interesse.

GERT (wanneer Jolien haar armen rond Gert legt) Ja... euh... ik vind het wel wat genant... met de kleine in de buurt...

MATS Ze wisten niet dat ik al een doorwinterde voyeur was. Op mijn leeftijd is dat nog niet strafbaar.

JOLIEN Ik kan er niks aan doen... Het is sterker dan mezelf, maar ik moet u eens goed kunnen vastpakken.

GERT Vlug dan. (een innige omhelzing, ze zoenen elkaar)

Vanuit de speelkamer horen we een hoop plastic blokjes omvervallen. De twee schriken en kijken om.

MATS   Voilà, ik had mijne toren omver gekeild! Expres. Staan lebbere, dat doet ge niet op iemands verjaardag. En zeker niet als ge eerst taart gegeten hebt.

JOLIEN   *(trekt Gert weer tegen zich aan)* Schat, ge zijt zo gespannen...

GERT   Ja... maar hier...

Jolien laat hem niet uitspreken. Ze trekt hem weer tegen zich aan en kust hem.

JOLIEN   *(laat Gert los)* Hmmm... een voorsmaakje voor binnenkort. Ge komt toch?

GERT   Morgen moet Tine weg, ze heeft vergadering en dinsdag repetitie. Dus woensdag...

MATS   Dus woensdag gaat hij joggen. In zijn eentje. Tot hij er bij neer valt. En dan zal hij weer uitgeput thuiskomen. Kletsnat van 't zweet.

JOLIEN   Ik wou dat ik altijd bij u kon zijn. Ieder uur van de dag.

GERT   *(ongemakkelijk)* Dat... dat is wel heel veel...

JOLIEN   Wilt gij dat dan niet?

GERT   Jaja... natuurlijk.... maar 't is wel niet simpel...

JOLIEN   Ik zal het simpel maken.

MATS   Hoe moet ik nu in godsnaam mama duidelijk maken dat er stront aan de knikker is? En vooral, zonder dat er ambras van komt.

Jolien trekt Gert opnieuw tegen zich aan. Het komt weer tot een omhelzing. Ze kussen. Maar op datzelfde moment gaat de keukendeur open en Amanda komt binnen. Ze ziet de twee in een innige omhelzing. Ze schrikt hevig. Trekt zich meteen terug in de keuken, doet stil de deur dicht.

GERT   *(trekt zich weg)* Ja... euh... 't is misschien toch beter dat we gewoon doen. Er zijn hier nog mensen in huis.

JOLIEN   Ik ga nog efkes bij de kleine. *(terwijl ze afgaat in de speelkamer)* Maar schatteke, is uw toren omver gevallen?

MATS   Ja, en tegen mij deed ze natuurlijk of er niks was gebeurd. Maar mijn tijd komt nog wel. Als ze nog eens komt babysitten en ze doet mij een nieuwe pamber aan, pis ik recht in haar gezicht. En ik kan heel goed mikken.

Ondertussen is Gert naar de tafel gegaan en neemt enkele overblijvende kopjes. Gaat naar de keuken.

GERT *(opent de keukendeur)* Ik zal dat allemaal wel doen. *(gaat keuken in)*

Bernard komt uit de keuken.

BERNARD Jaja, 't is beter dat gij dat doet, jongen. *(neemt de fles cognac, schenkt zich in)*

Amanda op uit de keuken. Geheel van slag. Stokstijf schrijdt ze de kamer binnen. Als een zombie. Ogen star open.

AMANDA *(prevelt aangedaan)* Bernard... uwe zoon...

BERNARD Die is toch altijd in de weer hé. Wij mogen zelfs niet helpen in de keuken.

AMANDA *(valt in de zetel, kijkt met grote ogen star voor zich uit)* Uwe... zoon...

BERNARD Uw dochter heeft het goed getroffen met hem. Ze heeft het groot lot gewonnen. Mijne zoon is gediensig. Attentvol. Een goede echtgenoot. Een uitstekende vader...

AMANDA Bernard.... Uwe zoon...

BERNARD *(wil drinken maar merkt nu pas haar raar gedrag, zet glas neer)* Amanda, scheelt er iets?

MATS En of dat er iets scheelt!!! Ze heeft hen bezig gezien. En wat nu?! *(plots)* Dadada brabra... interessante ontwikkeling.... Dadada... brabrabra... dada.... *(kijkt naar boven)* Oei... storing op de vertaling... *(neemt de afstandsbediening, richt naar boven, klikt enkele keren)* En nu dat 't juist spannend begint te worden... dadada... brabara... *(kijkt naar de afstandsbediening)* Er moeten misschien nieuwe batterijen in. Wete wat? We houden terwijl een pauze!!!

Licht fade out.

PAUZE

TAFEREEL 5

Licht op Mats.

MATS *(neemt de afstandsbediening, richt die naar boven)* Test... één twee drie... Test...test. Dit is een test om te testen. Oké. *(legt de afstandsbediening op zijn plankje)* Ge hebt verstaan wat ik gezegd heb, dus 't marcheert weer. Er zitten nieuwe batterijen in. Bon, we gaan verder. Die avond nog was meter Amanda compleet haar kluts kwijt. Ze wilde onmiddellijk naar huis. En ze stond erop dat Jolien ook wegging. En haar wil is wet, dus Jolien vertrok ook. 's Anderendaags 's morgens. Mijn pa was nog maar juist buiten om te gaan werken of meter was daar al. En nu had zij veschrikkelijk nieuws voor mama.

Licht op de huiskamer. Amanda en Tine zitten naast elkaar op de sofa.

TINE *(aangeslagen)* Ge zijt toch zeker hé ma?

AMANDA Zou 'k zulk wereldschokkend nieuws tegen mijn eigen dochter komen vertellen als 't niet waar was?!

TINE Met de babysit....

AMANDA *(staat recht)* Hier stonden ze... *(gaat aan de open deur van de speelkamer staan, toont het met de nodige gebaren)* Zij hiér, met hare rug naar de kleine... en Gert stond zo... En ik kwam vanuit de keuken. Ze hadden mij niet eens gehoord gelijk dat ze opgingen in hun scandaleus getortel. En die lellebel hing rond zijn nek... en maar toten... en terwijl wreef ze met haar hand vanachter in zijn haar... en terwijl maar voortdoen met hem een tong te draaien, de zabertrien.

TINE Maar als hij met zijn rug naar u stond. Kon gij dat dan zien dat het... *(moeilijk)* ...een tongkus was?

AMANDA Ik hield mijne kop zo wat opzij om beter te zien. Ja, ik kan er ook niet aan doen; ge weet, ik ben een ramptoerist. Awel ja, en daarmee zag ik haar kaken bewegen. Dan moet ik er u toch geen tekeningske bij maken, zeker. En....

TINE Ja, ma, 't is nu wel al goed. Ik weet genoeg.

AMANDA Een schande is't. Een echte schande. En dat voor de ogen van de kleine.

TINE Hij zal wel met zijn blokskes gespeeld hebben. Hij was daar volop mee bezig toen wij weggingen.

MATS Ja tarara.... ik had het dus wèl gezien. En 't was er boenk op.

AMANDA Stelt u voor dat de kleine daar met zijn eigen ogen heeft zitten op kijken. Zijn papa en zijn babysit tegeneen geplakt en elkaar zonder gêne

aflikken! Wat moet er dan niet door dat koppeke van hem gaan, ocharme.

- TINE Hij is nog te klein om zoiets te beseffen.
- AMANDA Hij is geen plat kind meer hé. Hij is een peuter.
- MATS Op dat moment al één jaar en één dag. Op weg naar de volwassenheid.
- TINE Dat dringt niet tot hem door hé ma, komaan.
- MATS Alleen weten ze niet dat ik het M.U.S.H.B.- syndroom heb. Mega Ultra Super Hoog Begaafd, weet ge nog.
- AMANDA Wij kunnen niet in hun koppeke kruipen. Ge weet nooit wat die hersekes allemaal opnemen. Hopelijk houdt hij er gene stoma aan over.
- TINE Een trauma bedoelt ge zeker.
- AMANDA Awel ja. Zie... ik ben helemaal van mijn melk.
- TINE Heeft Bernard het ook gezien?
- AMANDA Nee. En ik heb het hem ook niet verteld. Maar hij vroeg wel waarom ik een hele nacht had liggen woelen. Ik was kletsnat van 't zweet. Maar hij denkt dat ik vapeutkes had.
- TINE Wacht nog maar wat om het hem te vertellen.
- AMANDA Maar ù moest ik wel op de hoogte brengen, schat. Sorry voor dit slechte nieuws. Maar ge zijt mijn dochter en ik wil niet dat uwe man u zoiets smerigs aandoet.
- TINE We zijn wel niet getrouwd.
- AMANDA Een chance.
- TINE *(korte stilte, staart voor zich uit)* Neen... neen... néén.... het kan niet...
- AMANDA Gelooft ge me niet? Ik zuig dat hier niet uit mijn duim hé!
- TINE Het is misschien een bevlieging. Plots. Geheel onverwacht. In een moment van zwakte. Ge weet hoe mannen zijn.
- AMANDA Dat weet ik maar al te goed. Uwe pa zijn bevliegingsperiode duurde eeuwig en drie dagen. Die schudde zijn hopen bevliegingen, de één na d'ander, zo uit zijn mouw... allee, 't is te zeggen: uit zijn broek.
- TINE Daarom is Gert toch niet zo? Ge moet alle mannen niet over dezelfde kam scheren. Hoe zit het dan met ùw nieuwste aanwinst, met Bernard? Is dat ook een rokkenjager?
- AMANDA Dat weet ik nog niet. Maar ik hou hem in 't oog. En ons wittebroodsweken zijn ook al lang gepasseerd.

- TINE Ik kan het niet geloven. Ik wil het ook niet geloven.
- AMANDA Schatteke, ik begrijp dat het u moeilijk valt om de waarheid in te zien. Maar 'k zal u eens iets zeggen: Ik had ze gisteren al een hele dag in de gaten. Dat spelke moet al veel langer aan de gang zijn.
- TINE Ja... nu ik erover nadenk... de laatste tijd was hij precies... anders... zijn gedrag was zo... 'k weet niet... ja, hij was niet in zijn gewone doen.
- AMANDA Was hij verstrooid de laatste tijd?
- TINE Hij was er soms met zijn gedachten niet bij.
- AMANDA Just gelijk uw vader. Hij liep rond als een kieken zonder kop. Jaren aan een stuk.
- TINE En die Jolien... ik wilde een babysit die ik kon vertrouwen.
- AMANDA 't Is dan nog Bernard die haar hier binnen heeft gehaald, de stomme kloot.
- TINE Hij kon dat wel niet weten hé ma.
- AMANDA Hij moest daar aan gedacht hebben. Hij wist dat ze vroeger samen uitgingen. En ge zet geen kat bij de melk.
- TINE En nu? Als het zo is... ik zeg wel àls....dan... ik mag er niet aan denken. Nee, ik moet bewijzen hebben. Ik kan dat zomaar niet aanvaarden. Ik zal het hem op de man af vragen.
- AMANDA Doe dat niet, hij zal het ontkennen. En er een heel spel van maken met veel papierlapap.
- TINE Maar ik kan nu toch niet verder in die onzekerheid. Ik moet weten wat er juist aan de hand is. Geen twijfels. Geen verkeerde conclusies.
- AMANDA Ge kunt proberen hem op zijn nest te vangen.
- TINE Hoe?
- AMANDA Hij gaat toch joggen. In zijn eentje.
- TINE Ja.
- AMANDA En is de babysit hier dan?
- TINE Ah nee, want ik ben thuis.
- AMANDA Voilà.
- TINE Ge denkt toch niet dat hij dan...?

- AMANDA Die lellebel woont hier niet zo ver af. Snapt ge 't plaatje? Een beetje joggen... Gewoon 't blokske om... en dan bij zijn aanhoudster... en maar gas geven... boem boem.
- TINE Zeg dat niet, ma.
- AMANDA Nadat ik ze hier bezig gezien heb zal hij daar niet naartoe gaan om met haar op tv naar Blokken te kijken.
- TINE Ik moet er in ieder geval het fijne van weten.
- AMANDA Kunt ge hem niet eens achtervolgen?
- TINE Ge denkt toch niet dat ik zo rap kan lopen als hij.
- AMANDA Stillekes met een auto een eindje achterblijven om te zien waar hij naartoe loopt. Of een eindje van haar deur op wacht staan.
- TINE Hij kent wel onze auto.
- AMANDA Leen van iemand een àndere auto.
- TINE *(kijkt voor zich uit)* Ja... misschien... maar...
- AMANDA Ja, 'k weet het... het is een harde dobber... en ge hebt waarschijnlijk schrik van het resultaat... maar dan hebt ge tenminste toch zekerheid. Ge zegt zelf dat ge alle twijfels wilt wegnemen.
- TINE Nu woensdag gaat hij waarschijnlijk... *(maar slikt dan)* ... lopen.

Licht uitfaden op huiskamer.

TAFEREEL 6

Licht op Mats.

- MATS En zo geschiedde. De woensdag daarop. Het was avond. Die andere auto leende ze van haar vriendin Hilde. Maar toen mama vertelde voor wat die moest dienen wilde Hilde natuurlijk zèlf de achtervolging inzetten. Ah ja natuurlijk, dat is juist iets voor haar, als ze maar een man bij zijn pietje kan hebben. Papa vertrok dus die avond. Meter had ook haar auto verder geparkeerd en Hilde stond in de buurt klaar om te vertrekken. Ze hadden hun smartphones in de aanslag. Papa ging eens fors doorlopen zei hij. Hij ging alles uit zijn kas halen. Hij stond op scherp, voegde hij er nog aan toe. Daar moest mama even van slikken. Van zodra papa de deur uit was, vertrok mama ook en kwam meter hijgend binnengestormd. Het moest snel gaan. Ze mochten hem immers niet teveel voorsprong geven.

Licht op de huiskamer.

Amanda loopt nerveus rond. Gaat dan zitten, drinkt van een glas porto. De fles staat naast haar glas. Dan staat ze weer op. Kijkt op haar uurwerk. Gaat weer zitten. Staat dan weer op.

AMANDA 'k Weet het, 'k weet het... ik heb geen zittend gat. Maar ge zoudt van minder. (Gaat naar de openstaande deur van de speelkamer) Matske... de grote mensen kunnen mekaar toch wat aandoen. (kijkt dan) Oei... hij ligt te slapen.

MATS Dat dènk't ze. 'k Had mijn ogen dicht gedaan omdat ik geen goesting had in haar geleuter.

Licht op Mats gaat uit.

AMANDA Och, 't is misschien maar best ook. (loopt dan weer rond, kijkt nogmaals op haar uurwerk, gaat zitten, drinkt van haar porto. Plots hoort ze de deur opengaan. Ze kijkt op.) Ze zijn daar.

Tine en Hilde komen binnen. Tine ziet er aangeslagen uit.

AMANDA (springt recht) En? Hebt g'hem te pakken?

HILDE Wat hadt ge anders verwacht.

TINE (gaat in de zetel zitten) 't Is van dat. Hij bedriegt mij.

HILDE En hij heeft het ons niet moeilijk gemaakt. Hij is geen enkel autovrij baantje ingeslagen, we konden hem zo volgen.

TINE Dat was ook de kortste weg.

HILDE En langs de veldweg was er nogal veel modder.

AMANDA Hij zal bij haar niet binnen mogen met vuil loopschoenen.

TINE Ze stond hem op te wachten. Hij belde aan en op slag ging de deur open.

HILDE Ze kuste hem en trok hem terwijl binnen.

AMANDA Tjonge jonge jonge, wat een mens allemaal niet meemaakt.

HILDE Vooral veel ellende door de mannen.

AMANDA Zeg dat wel. Met mijne Jean-Pierre zaliger heb ik ook mijne père gezien.

TINE Ma, 't is al goed. Vergelijkt Gert toch niet steeds met hem.

AMANDA Wacht maar, 't zal nog komen. Dit is nog maar 't begin.

TINE Merci voor de aanmoediging.

HILDE Zeg, zouden we niet iets drinken? Een glaasje wijn.

AMANDA Awel ja, jullie hebben dat verdiend. En ik ook. Goh, want 't was niet simpel hier op m'n eentje in spanning te zitten wachten. 'k Ben zes keren naar 't WC moeten lopen. Mijne darmflora ging nogal tekeer, zenne. Ik zorg voor de wijn. (neemt in de buffetkast drie glazen wijn) Daarbij, ik schakel daar ook op over. Van die porto krijg ik op de duur jeuk aan mijn gehemelte. En daar kan ik moeilijk krabben.

Tijdens volgende replieken gaat Amanda af in de keuken, komt terug met een fles witte wijn.

HILDE Weet ge wat wij vergeten zijn? Een foto te trekken toen ze de deur opendeed en hem rond zijn nek vloog.

TINE Een foto heb ik niet nodig. Dat beeld staat voor eeuwig op mijn netvliezen gebrand.

HILDE We zullen dat de volgende keer doen.

TINE De volgende keer? We gaan hem toch niet iedere keer gaan achtervolgen?

HILDE Als ge een foto hebt en hij ontkent het, dan kunt ge hem daarmee confronteren.

TINE En nu? Wat nu? Wat moet ik nu doen... het is zo... onwezenlijk... en...

HILDE Zet zijn valies gereed aan de deur. Vanavond nog.

AMANDA Ja, smijt hem met zijn klikken en zijn klakken buiten.

TINE Vanavond nog?

HILDE Direct.

TINE Komaan zeg...

AMANDA Of gaat ge hem eerst laten douchen?

HILDE De korte pijn. Hem niet ontzien.

TINE Neenee... ik moet het eerst laten bezinken.

HILDE Erover zwijgen, het verkroppen en er blijven over tobben. Tot ge eraan kapot gaat? Is 't dat wat ge gaat doen?

TINE Ik ben Katrijn niet. Ik ga het eerst voor mezelf verwerken. Ik moet het een plaats geven.

AMANDA Er ganse dagen mee bezig zijn zeker. Piekeren en nog eens piekeren. Op ieder moment van de dag. Tot ge in zak en as zit.

TINE Ik zal me optrekken aan de kleine.

AMANDA Awel ja, dat kunt ge doen. 't Is wel dat die er is. Alhoewel, als het tot een scheiding komt, is het kind altijd de dupe.

- TINE Ma, alstublieft... zeg zoiets niet.
- AMANDA Oké, 't is goed. Ik zwijg al. Ik zou niet gaarne uw courage afpakken.
- TINE Luister... ik ga een poosje niks laten blijken. Ik weet zagezegd van niks.
- HILDE Wablieft?! Maar zijde gij zot! Ge gaat u toch niet laten doen zeker.
- TINE Neen... maar ik wil zien waar het op uitdraait. Misschien komt hij er zelf mee voor de dag. Doet hij een bekentenis.
- HILDE En hem zijn gangetje laten gaan.
- TINE Het kan toch zijn dat hij zijn misstap inziet en dat hij er punt achter zet.
- AMANDA Hij zijn pleziertjes en gij komt op de tweede plaats. *(tot Hilde)* Zo is zij altijd geweest. Van kindsaf. Zichzelf altijd wegcijferen voor een ander.
- TINE Het gaat hier over mijn leven, over mijn gezin. Oké, we komen nu in een crisis terecht maar ik wil en zal zelf beslissen hoe ik ermee omga. Tenslotte is hij de vader van mijn kind. *(staat recht, kordaat)* Komaan... en laat ons nu iets drinken. *(gaat resoluut naar de tafel, schenkt er de glazen vol)*

Amanda neemt Hilde terzijde.

- AMANDA *(tot Hilde)* Ze doet zich stoerder voor dan ze is. Maar ze is de plank af. De pil is moeilijk te slikken. Ik ken haar.
- TINE En ik wil er geen woord meer over horen.

Ze gaan aan tafel zitten, nemen hun glas wijn, ze klinken en ze drinken.

Licht op Mats

- MATS En toen kwam papa thuis.
- Ze drinken wijn. Plots kijken ze op. We horen een deur dichtslaan.
- TINE *(schrikt op)* Hij is daar.
- GERT *(off)* Schat, ik ben thuis....
- HILDE Pfff... 'schat' zegt hij, de schijnheiligaard.
- AMANDA *(is duidelijk zenuwachtig, draait en keert op haar stoel)* Rustig... kalm....
- TINE Doe mij een plezier en laat niks blijken. Oké? Doe gewoon tegen hem.
- AMANDA 'k Zal proberen. Maar dat ge mij hier vanbinnen moest gewaarworden.
- Gert op. Heeft joggingpak aan. Kijkt verbaasd.
- GERT Ah! Bezoek!

Geen van de drie zegt een woord. Ze kijken voor zich uit. Gespannen en inwendig kwaad op hem. Gert kijkt hen verwonderd aan.

GERT Ook een goeiendag. (nog steeds zeggen ze niets)

MATS De spanning was te snijden.

Licht op Mats gaat langzaam uit.

GERT (loopt rond de tafel, bekijkt de dames een na een) Scheelt er iets?

AMANDA (kucht even, ongemakkelijk kwaad) Euh... Neenee... (wanneer Gert haar verbaasd aankijkt trekt ze een overdreven glimlachende grimas) Dag Gert.

GERT (kijkt naar Tine) Tine?

TINE Hé... sch.... Schat... (probeert zich stoer te houden) Kusje? (reikt haar wang naar hem toe)

GERT Ja... natuurlijk... maar ik zweet... (geeft haar een vluchtige kus op haar kruin).

AMANDA Ah zo... gij zweet... tiens tiens...

GERT (begrijpt niet waarom Amanda dit zegt, kijkt naar Hilde) Dag Hilde.

HILDE (kort) Gert.

Er valt een ongemakkelijke stilte.

GERT Zeg, wat is dat hier? Ik kom thuis, onverwachts bezoek en wat een verwelkoming. Jullie zitten hier zo beduusd te koekeloeren. Uit het veld geslagen precies. Is er iets gebeurd?

AMANDA Niet da'k weet. Met ù.... iets... gebeurd?

GERT Ik ben gaan joggen.

AMANDA (beamend knikkend) Gaan joggen... (kijkt hem dan streng aan)

GERT Waarom? Is dat zo speciaal misschien, dat ge zo raar kijkt.

AMANDA Ik kijk-ik toch altijd zo. Ik kijk en ik zie. En zo wéét ik.

GERT Ah ja... ja, dat zal wel... u kennende... (bekijkt de anderen) Zeg, maar enfin... wat is dat hier? Jullie doen echt niet normaal hé. D'er is toch niks met onze Mats? (gaat naar de openstaande deur)

TINE Neeneen, met de kleine is alles in orde.

GERT (kijkt van in de deur de speelkamer in) Hij slaapt.

AMANDA En 't is maar best zo.

GERT *(een korte stilte, weer wacht Gert af, bekijkt het trio)* Oké, 't heeft nu lang genoeg geduurd, die geheimdoenerij. Mag ik nu weten wat hier aan de hand is? Ge zit hier alledrie te kijken als een hond op een zieke koe.

AMANDA *(voelt haar gezicht)* Ik ook?

GERT Gij zeker. En dat is verre van normaal. Gij kruipt anders nooit in uw schulp.

AMANDA Ja... euh... 'n ene dag is den andere niet.

Een gespannen stilte. Amanda probeert weer een overdreven gemaakte glimlach op haar gezicht te toveren. Gert wacht even af.

GERT Maar allee zeg.... Komaan... Hier is iets raar aan 't gebeuren. Ben ik te vroeg thuis misschien? Anders... wil ik weer weggaan?

TINE *(vlug)* Waar gaat ge dan naartoe?

GERT Haha... d'er komt al iets meer klank uit.

HILDE Ge zijt dus gaan joggen, Gert.

GERT Ja, dat mag toch. Ik doe dat om mijn conditie op peil te houden.

AMANDA Of om uwe pijn in conditie te houden.

GERT Wat bedoelt ge dààr nu weer mee?

AMANDA Niks... niks... *(drinkt van haar glas)*

Gert bekijkt Amanda en wil iets zeggen. Maar Hilde is hem voor.

HILDE Ik overweeg om dat ook eens te beginnen doen. Loopt ge ver?

GERT Ik probeer een uur lang een strak tempo aan te houden.

HILDE Altijd dezelfde toer?

GERT Soms wissel ik eens af.

AMANDA Afwisseling van spijs doet eten.

HILDE En altijd zo in uw eentje. Steekt dat dan nooit tegen?

GERT Voor mij toch niet. Ik heb mijn muziek. *(neemt ipod uit zijn zak, toont die)*

AMANDA Welke muziek is 't? Opzweepende?

GERT Zeg maar, dat is hier precies een kruisverhoor.

HILDE Een kruisverhoor, absoluut niet. Gewoon interesse.

AMANDA Voor wat zouden wij uw kruis nu moeten verhoren?

Op dat moment gaat de gsm van Gert.

- GERT   Hola, mijn gsm. *(neemt hem uit de zak van zijn joggingpak)*
- AMANDA   *(reikt zich onmiddellijk naar hem toe om te zien)* Wie is't ?
- GERT   *(luistert, kijkt Amanda dan aan, in gsm)* Ik ben juist thuis.
- AMANDA   *(langs haar neus weg)* Wordt ge al gemist?
- GERT   *(in gsm)* Hoe zou ik dat moeten doen?
- AMANDA   't Is nochtans... *(met nadruk)* ...poèsimpel.
- GERT   Oké pa... rustig...
- AMANDA   *(schrikt op)* Is 't Bernard?!
- GERT   *(in gsm)* Heeft ze dat gezegd? *(kijkt terwijl naar Amanda)* Pa, blijf nu kalm... Ik zal ze zelf wel proberen te bereiken. Oké, ik bel u zo dadelijk weer op. *(verbreekt de verbinding)*
- AMANDA   Was 't Bernard?
- GERT   Nu ben ik er zeker van. Hier is iets aan 't gebeuren dat niet kosjer is. Mijne pa is ongerust.
- AMANDA   Och, niks van aantrekken. Die kan soms wreed ambetant doen.
- GERT   Zich zorgen maken omdat hij denkt er u iets overkomen is... dat is ambetant doen volgens u?
- AMANDA   Hoe, mij iets overkomen?
- GERT   Gij ging bij uw nicht op bezoek, hebt ge hem gezegd.
- AMANDA   Mag dat niet?
- GERT   Voor efkes. Maar ge bleef weg...
- AMANDA   Maar zoudt ge nu niet doodvallen. Die pipo kan nu toch geen twee seconden zonder mij. Ik zou mij aan hem moeten vastbinden.
- GERT   Hij heeft naar uw nicht gebeld.
- AMANDA   Ah bon! Achter mijn gat gaat hij mijn gangen na. Awel, 't is proper. Die vertrouwt mij niet, zeker?
- GERT   Maar ge zijt daar niet eens geweest.
- AMANDA   Ah nee, want 'k was hiér. Ik sprong eerst nog efkes binnen bij mijn dochter... en ja zie... ik ben hier blijven plakken. *(dubbelzinnig)* Blijft gij misschien nooit plakken bij iemand?
- GERT   Belt mijne pa maar op en stel hem gerust.

- AMANDA Zal ik doen. En zoudt ge nu eerst niet gaan douchen? Ge stinkt naar 't zweet. Ge hebt vanavond precies heftig van katoen gegeven... *(voegt er dan vlug aan toe)*... met uw 'joggeren'.
- TINE Ma, 't is al goed.
- AMANDA 'k Ga toch eerst mijne wijn uitdrinken voor dat ik naar huis ga. *(drinkt)*
- TINE En belt Bernard nu maar.
- AMANDA Ja, misschien is dat toch het beste. Of er komt thuis ook nog een haar in de boter. Ah ja, van boter gesproken, ik heb ze besteld.
- HILDE De boter?
- AMANDA Nee-e, de taart.
- TINE Welke taart?
- AMANDA Voor Pasen tiens. Ge weet toch wel dat we afgesproken hebben om naar hier te komen.
- TINE *(beteuterd, meer tot zichzelf)* Dat is nog veertien dagen... In die tijd kan er veel gebeuren.
- GERT Bon, 'k ga naar de badkamer... *(gaat naar de hall toe, keert er zich om.)* Bedankt voor 't bezoek. 't Was heel gezellig. Apropos, ge hebt het daar over Pasen... Wel, ik kan jullie nu al zeggen: verwacht u allemaal maar aan een speciale verrassing... *(gaat af in hall)*

De drie dames kijken verbouwereerd om naar de hall. Kijken dan elkaar aan.

- TINE Een verrassing?
- AMANDA Een specialeke...
- HILDE Hola... als een man die vreemdgaat het heeft over een verrassing, houdt u als vrouw dan maar vast.

Licht op huiskamer uitfaden.

TAFEREEL 7

Licht op Mats. Tijdens de vertelling van Mats wordt het raam naar de tuin opengeschoven.

- MATS En zo kwam ik terecht in een crisissituatie. Ons normaal dagelijks leventje, mama-papa-baby Mats, raakte ernstig verstoord. De vraag is hoe gròòt is de crisis eigenlijk? En is het een met grote gevolgen? En hoe moet IK daar nu mee omgaan? Wat mij betreft: dankzij mijn M.U.S.H.B.-syndroom - Mega Ultra Super Hoog Begaafd, voor degenen die het al

vergeten waren – ben ik slim genoeg om deze noodtoestand zijn gang te laten gaan. Van mij wordt trouwens ook niet verwacht dat ik actie onderneem. Ze vinden mij nog te klein. En ze zullen er ook alles aan doen om mij te sparen. Het ‘pas op voor de kleine’-gedrag. Dus ik blijf lekker voortdoen zoals ik bezig ben. Oogjes dicht, snaveltje toe, altijd doen alsòf en terwijl op mijn qui vive zijn en constant luistervinken. En als het moet, reageren met de middelen waarover ik beschik.

Licht aan op huiskamer.

MATS Paaszondag. De klokken zijn geweest! Nu zit ik nog te spelen in mijn speelkamer. Maar straks gaan we de tuin in om lekkere paaseitjes te zoeken.

Licht op Mats gaat langzaam uit.

Katrijn en Hilde komen via het schuifraam naar binnen.

KATRIJN Ziezo, mijn eitjes liggen gereed. Goh wat spannend. Eens benieuwd of hij dat plezant zal vinden achter die haag kruipen.

HILDE Gij gaat er volledig in op hé.

KATRIJN Als ik een kind maar blij kan maken. “De glimlach van een kind” dat staat trouwens ook op onze zanglijst.

HILDE Ik vind dat gij er goed uitziet, Katrijn.

KATRIJN Bwah...

HILDE Jawel, ik ben blij dat ge u aan ‘t herpakken zijt.

KATRIJN ‘t Is van moeten. En ik doe mijn best.

HILDE Zo hoor ik u liever klappen.

KATRIJN Alhoewel, ‘t is niet gemakkelijk. Er is nog altijd dat wrang gevoel. En soms heb ik het echt lastig, vooral ‘s nachts als ik niet kan slapen.

HILDE Omdat ge dan ligt te dubben.

KATRIJN Maar nadat ik verleden week met mijn broer gepraat heb... en Raf was er ook bij... ben ik meer tot rust gekomen. Dat gesprek heeft wonderen gedaan. Ik zie dat mijn broer gelukkig is nu. ‘t Is ooit anders geweest. En ook Raf. Die twee... als ge ze samen ziet, weet ge ‘t wel. Ze vormen een hecht stel.

HILDE Aanvaard het dan, Katrijn.

KATRIJN Ik vraag me af waarom Raf ooit iets met mij is begonnen.

HILDE Hij zal er eerst zelf tegen gevochten hebben. Jullie relatie heeft dan ook niet zolang geduurd. En eigenlijk moet ge content zijn dat Raf in de familie blijft.

KATRIJN We hebben afgesproken dat we in ieder geval regelmatig eens samenkomen.

HILDE Voilà, wat moet ge meer hebben?

KATRIJN Maar laat er ons vandaag niet meer over praten, Hilde. *(gaat aan de open deur van de speelkamer staan, kijkt naar Mats)* Ik wil genieten van de kleine en zijn zoekavontuur van straks.

HILDE Zo wil ik het horen.

KATRIJN Zeg, Hilde, maar.... vindt gij ook niet dat er hier iets scheelt. Tine en Gert doen zo bitsig tegen elkaar. Daarstraks ook... en mekaar voortdurend afsnauwen.

HILDE Gert heeft een minnares.

KATRIJN Wablieft?!

HILDE Jolien, de babysit. Hij was vroeger al hoteldebotel op haar en nu heeft hij het blijkbaar weer hevig te pakken.

KATRIJN Oei. En Tine weet het?

HILDE Jep.

KATRIJN 't Is daarmee dat ze de laatste repetities zo verstrooid was.

HILDE Ze weet het al twee weken, maar ze doet er alles aan om het niet te laten blijken want hij weet niet dat zij het weet. Ze wacht nog wat af.

KATRIJN 't Lukt haar precies niet goed. Ze doet heel kittelorig tegen hem.

HILDE Volgens mij zal het niet lang meer duren voor de bom barst.

Gert komt op uit de keuken. Zenuwachtig. Gaat aan de tafel zitten. Zegt niets maar trommelt nerveus met zijn vingers op de tafel. Katrijn en Hilde kijken elkaar aan.

KATRIJN *(voorzichtig)* Gert... euh... Gert.... mijn eieren liggen al verstopt. Op heel andere plaatsen dan waar gij die van u hebt gelegd. Ge zult met de kleine nogal mogen zoeken, zenne.

Gert antwoordt niet. Is rusteloos.

HILDE Wat scheelt er?

GERT Wat er scheelt? Stress! Dat heb ik! Enorme stress.

KATRIJN Maar allee, samen met uwe kleine paaseitjes rapen dat is toch 't einde van de wereld niet. En als ge die van mij niet vindt, zal ik een hint geven.

HILDE Katrijn, ik denk niet dat het gaat om verborgen eieren, maar om iets heel anders dat verborgen moest blijven.

GERT Gij weet het dus ook?

HILDE Wat?

GERT Van die enorme stommititeit die ik begaan heb.

KATRIJN Hebt ge de kleine zijn eieren laten vallen?

Tine komt uit de keuken.

TINE Hij weet dat ik op de hoogte ben. Voilà, zover zijn we nu.

GERT (staat recht, bij Tine) Tine, kunnen we er over praten? Nù. Onder ons twee.

TINE Waarom onder ons twee? Iedereen weet het, Gert.

Licht op Mats. Tijdens de daaropvolgende replieken blijft het licht op hem branden.

MATS En zo heeft mama de lont in het kruitvat geworpen. Nu nog aansteken. En wie zorgde daarvoor, denkt ge?

Op dat moment komt Amanda op vanuit de tuin. Ze heeft twee taartdozen bij. Bernard volgt haar. Hij draagt een plasticzak van een speelgoedzaak.

AMANDA (houdt de dozen in de hoogte) Hier zijn we d'ermee. We zijn langs den hof gekomen. 't Poortje staat open.

MATS 't Grof geschut is daar.

TINE Staat ons poortje open?

BERNARD Wil ik het gaan dicht doen?

GERT (veert recht) Néén... of ja... of...

TINE (tot Gert) Hebt gij dat poortje opengezet?

AMANDA Iedereen kan hier zo op uwen hof. En ge weet, de laatste tijd... met die krakers.

KATRIJN Jammaar die kraken nooit een hof.

TINE (tot Gert) Voor wat hebt gij dat opengezet? Ge zijt anders altijd de eerste om alles potdicht en op slot te doen.

GERT Ik heb het poortje opengezet voor die... verrassing...

AMANDA Ah ja, die verrassing? Wat is dat nu eigenlijk?

TINE Ik zal de taarten in de keuken zetten.

AMANDA *(stopt ze in de handen van Gert)* Neenee, Gert doet dat. Allee vooruit zet ze in de frigo.

GERT Ja.. euh... natuurlijk... in de frigo... direct ja... *(af met dozen in de keuken)*

BERNARD *(toont de goed gevulde plasticzak)* Ik heb wat speelgoed mee om te verstoppem. Hij zal anders wel al chocolat genoeg hebben zeker.

AMANDA *(duwt Bernard richting tuindeur)* Awel, gaat gij dat dan al buiten leggen. Nù. Komaan.

BERNARD Moment hé commandant, ik heb nog niet eens goeiendag kunnen zeggen.

AMANDA Maakt dat ge buiten zijt.

KATRIJN Ik zal helpen. Ik ben zot van dinges te verstoppem.

Bernard en Katrijn af in de tuin.

AMANDA En? Hoe is de situatie? Ge hebt hem nog niet vermoord, zie'k.

HILDE Neen, maar hij weet nu dat zij het weet.

AMANDA Hola, en hoe reageert hij?

TINE Hij wil erover klappen.

HILDE Laat u niet doen, hé.

Gert terug op uit de keuken.

MATS Meter kon het natuurlijk niet laten. Ze moest direct in de aanval gaan. Zij gooide al een eerste granaat. Ge hoort het, vanaf nu ben ik oorlogsverslaggever.

AMANDA *(heftig, tot Gert)* Awel, hebt gij mij niks te zeggen?! Beseft gij wel goed wat gij mijn dochter aandoet!?

MATS Recht in zijn voorlinie. Nu moest pa ook zijn kanon in stelling brengen.

GERT Allee vooruit... de volle lading. 'k Had er mij al langer aan verwacht.

TINE Ma, houdt u in.

AMANDA En ik heb nog niks gezegd.

MATS Neenee, want ze had nog veel meer munitie.

AMANDA *(komt pal voor Gert staan)* Luistert eens hier hé, gij gaat doen wat ge moèt doen. Hebt ge dat verstaan?!

GERT *(stemverheffing)* En wat is dat dan hé?! Wàt moet ik doen volgens u!

AMANDA U gedragen! En stoppen met mijn dochter horens te zetten!

MATS En dat is een bevel! Hij moet zijn offensief laten vallen. Geen torpedo's meer afschieten op andermans grondgebied. Of er volgen sancties.

GERT *(luid roepend)* Amanda, gij hebt er u niet mee te bemoeien!

AMANDA *(roept tegen hem in)* Ah neen!? Ik ga niet toelaten dat gij mijn dochter de dieperik induwt! Ze is er al twee weken kapot van! Wete gij wel wat gij haar aandoet?!

Bernard op vanuit de tuin.

BERNARD Wat is dat hier allemaal voor een geroep en getier!

MATS Een nieuw bataljon doet zijn intrede....

AMANDA *(roept tegen Bernard)* Uw verdorven zoon! Hij pist neven de pot!!!

BERNARD Hein?!

AMANDA *(tot Bernard)* En gij gaat hem nu niet verschonon hé!

MATS ... en krijgt al meteen de volle laag.

BERNARD Neven de pot? En die verschonon? Was 't dan zò hoogdringend, Gert!

HILDE Ge weet maar al te goed waarover het gaat, Bernard!

MATS En daar... 't vreemdelingenlegioen is ook al in opperste staat van paraatheid.

AMANDA Uw ferm zoontje van u loopt zijn lul achterna! Al joggerend tot bij die troela hier wat verder!

Katrijn komt op uit de tuin.

KATRIJN Zo, ik denk dat alles gereed ligt. Kunnen we met de kleine naar buiten? Ik sta te popelen, zenne... *(maar merkt dan dat de anderen geen aandacht voor haar hebben)*

BERNARD Zeg, Gert, waar gaat het hier eigenlijk over?

TINE Bernard, uw zoon bedriegt mij al een hele tijd.

AMANDA *(tot Bernard)* Dat pikt hé! Uw zoneke... 't communicakantje in uw ogen.

BERNARD Gert jong...

AMANDA *(tot Bernard)* En daar hebt gij ook schuld aan.

KATRIJN *(probeert de aandacht te trekken)* Hallo! Het moment is aangebroken. De kleine kan beginnen rapen.

HILDE Zo is dat altijd. De mannen spelen onder één hoedje. Maar wee u als zij zich tekort gedaan voelen.

MATS En nu wordt er van alle kanten tegelijk geschoten.

AMANDA *(kwaad tot Bernard)* Gij hebt hem weer in de armen van die naaidoos geduwd!

MATS Dat gaat hier een echte veldslag worden.

AMANDA *(tot Gert)* Allee Gert, vertel het nu zélf tegen uwe pa wat voor een gemene schuinsmarcheerder dat ge zijt!

KATRIJN *(probeert opnieuw de aandacht te trekken)* Joehoe allemaal!!! Efkes uw aandacht graag... de eitjes liggen ongeduldig te wachten op de kleine!!!

Iedereen negeert Katrijn, die er op de duur beteuterd bij staat.

GERT *(komt bij Tine)* Tine, alstublieft... kunnen we onder ons beiden eens deftig praten.

TINE Gaat ge mij iets op de mouw spellen?

GERT Neen, ik ga u de waarheid vertellen. Oké, ik geef toe dat ik iets verkeerd gedaan heb.

AMANDA Iets? léts! Precies of 't is een kleinigheid.

BERNARD *(tot Amanda)* Maar mens, laat hem toch eens uitspreken.

De volgende replieken sluiten allemaal in snel tempo op elkaar aan. Het wordt één kakofonie.

AMANDA *(tot Bernard, roept)* Deze miserie hebt gij op uw geweten! Goe geweten!

BERNARD *(tot Amanda, roept)* Hier heb ik niets mee te maken! En ik wil niet dat ge zo roept tegen mij!

AMANDA *(tot Bernard, roept)* Meneer moest per se die feeks als babysit hier binnenbrengen!

GERT *(tot Tine, roept)* Tine, wilt ge nu eindelijk stoppen met koppig te zijn!

TINE *(tot Gert, roept)* Ah!!! En dan mag ik niet koppig zijn! En ik mag ook niet gechoqueerd zijn zeker!? Ik moet uw smerig gedoe zomaar slikken?!

GERT *(tot Tine, roept)* Wilt ge nu eens een minuut luisteren!

KATRIJN *(probeert het nogmaals, gooit er tussen)* Helaba!!! Helaba allemaal!!! Naar de tuin nu!!! Dan kan de kleine naar buiten gebracht worden en applaudisseren wij voor zijn eerste eieren-opraap-festijn!

Maar opnieuw negeert iedereen haar. De kakofonie gaat verder.

HILDE *(tot Gert, roept)* Ge moest in de grond zinken van schaamte!

GERT *(tot Hilde, roept)* En gade gij nu eindelijk eens stoppen met mijn vrouw tegen mij op te zetten!

- HILDE *(tot Gert, roept)* Ik zet haar niet op tegen u! Ik behoed haar voor erger!
- AMANDA *(tot Bernard, roept)* Ge zijt toch niet fier zeker op uw stukske zoon!
- BERNARD *(tot Amanda, roept)* Jà, ik ben daar fier op! Mijne zoon is een goeie gast. Maar ik weet niet wat ik moet denken van uw lief dochterke!
- AMANDA *(tot Bernard, roept)* En gij gaat het nu nog op mijn dochter steken! Wiè gaat er sjansen op een ander?! Hé?! Wiè?!
- BERNARD *(tot Amanda, roept)* Gij weet niet waaròm mijne zoon het nodig heeft om op een ander te gaan!
- TINE *(tot Bernard, roept)* Nu gaan we 't krijgen sé! 't Zal nog mijn fout zijn!
- MATS *(heeft er plezier in, schuift in zijn stoel heen en weer, met gebalde vuisten slaat hij op zijn plankje.)* Jiehie!!! Caramba!!! Attaque!!! 't Zijn precies politiekers! Grote mensen kunnen toch nogal leven in de brouwerij brengen! Allee vooruit, ambiance! Joehoe! Nog meer van dat!!!
- HILDE *(tot Gert, roept)* Ge hebt een kleine van nog maar een jaar! Daar denkt meneer natuurlijk niet aan terwijl ge met uw gat bloot bij uw stoeipoes ligt!
- GERT *(tot Hilde, roept)* Gij hebt mij niet te zeggen wat ik moet doen en laten!!!
- HILDE *(tot Gert, roept)* En gij moet mijn beste vriendin niet de put induwen!!!
- TINE *(tot Bernard, roept)* Kunt gij mij zeggen wat ik verkeerd gedaan heb?! Hé?! Zeg het dan!!! Komaan, zeg het dan!!!
- BERNARD *(tot Tine, roept)* Gert zal wel beter weten wat hij aan u heeft!!!
- AMANDA *(tot Bernard, roept)* Mijn dochter is veel te preuts en schiet tekort en dus heeft zij erom gevraagd dat hij op een ander gaat! Is het dàt wat ge insinueert?!
- KATRIJN *(gaat nu zelfs boven op een stoel staan, gooit haar armen in de lucht om de aandacht te trekken, roept tegen de anderen in, heel luid)* Hosanna!!!! De eitjes gaan smelteeenn!!! De zon is er doorgekoooomen!!!!
- MATS Ik heb Katrijn dan geholpen om de aandacht te trekken. En hoe deed ik dat?

Plots horen we weer het geluid van de aanstekelijke slappe lach van een baby (zoals bij de aanvang van het stuk) Iedereen stopt met ruzie maken. Ze kijken naar de openstaande deur van de speelkamer.

- KATRIJN *(nog steeds boven op de stoel!)* Hoort ge dat? Is dat niet beter dan ruzie maken?!

De lach duurt nog even. Ze luisteren. Maar de gramschap blijft. Bernard gaat met een nors gezicht aan de andere kant staan. Amanda kijkt Bernard kwaad aan. Het is dus duidelijk nog

niet over tussen die twee. Hilde kijkt kwaad naar Gert die zich van haar wegdraait. Zo neemt iedereen met ingehouden woede afstand van elkaar.

AMANDA Die lacht ons uit. Maar... 'k hoor hem zo graag bezig.

De lach van de baby stopt. Een onwennig stilte. Katrijn komt van de stoel.

MATS En toen kwam die fameuze verrassing.

Aan de schuifdeur verschijnt plots 'de paashaas' Heeft paashaaskostuum aan en een haasmasker. Iedereen kijkt verwonderd op.

MATS De Paashaas!!! Nu wordt het pas echt plezant.

KATRIJN Hier zie, de paashaas is er. Mats kan nu naar de tuin.

AMANDA Is dat de verrassing? (tot Gert) Tiens, ge hebt toch woord gehouden.

De paashaas zegt geen woord. Kijkt naar Gert die er ongemakkelijk bij staat.

KATRIJN Allee vooruit, waar wachten we op?!

GERT Ik denk... dat... de verrassing... in deze situatie niet zo'n goed idee is.

AMANDA (bekijkt de paashaas, dan toch Gert) Ge gaat mij nu toch niet zeggen dat ge h  r gevraagd hebt?!

TINE (heeft het in de gaten, komt bij de paashaas) Wij kennen elkaar geloof ik.

GERT (komt schoorvoetend naar Tine) Tine... ik zal het uitleggen...

TINE Ah, dat is nu het toppunt s  ! Dat is nu lef hebben! Dit is er echt over h   Gert! Ge haalt ze zelfs ook al binnen om de kleine te plezieren!

GERT Laat me nu eindelijk uitspreken. Ik weet dat ge mij die woensdag hebt achtervolgd. Gij met Hilde. En uw ma heeft hier terwijl op de kleine gepast. Toen ik thuiskwam waren jullie hier nog. Ik heb dat achteraf allemaal aan elkaar geknoopt. Wat jullie toen zegden en insinueerden. Het was een kruisverhoor. Jullie moeten mij bij Jolien zien binnen gaan hebben. Is het niet?

TINE Ja, zo is het. En het was een slag in mijn gezicht.

GERT Wel, ik zal u zeggen wat wij daarbinnen hebben gedaan.

AMANDA Manneke, alstublieft, spaar mij de details. Dat moet hier gene porno worden.

GERT (negeert Amanda) We hebben gepraat. Jolien en ik. Gepr  t! Niks anders. Want ik had een besluit genomen. Ik stopte ermee. J  , ik geef het toe... daarvoor is het   n keer gebeurd. En ik ben er echt niet fier op.

BERNARD Allee jongen, moet ge dat nu zeggen waar iedereen bij is?

- GERT Omdat iedereen hier mij toch al veroordeelt en van mij een onverbeterlijke rotzak maakt. Het is één keer sterker dan mezelf geweest. Ja, ik ben haar eens gaan opzoeken. Om herinneringen aan vroeger op te halen en van het één kwam het ander. Maar het was eenmalig. En, écht waar... ik voelde er mij niet goed bij. *(tot de paashaas)* Sorry Jolien dat ik dat zo moet zeggen.
- AMANDA En dat ge hier alle twee stond te toten op zijn verjaardagsfeestje? Ik heb jullie wel bezig gezien, zenne manneke.
- GERT Vandààr komt het dus.
- AMANDA Ah vaneigens. Wat peinst ge misschien? Dat ik zoiets laag-bij-de-gronds voor mijn dochter zou verzwijgen?
- GERT Jolien zal het toegeven... op het einde van 't feestje is zij in een opwelling rond mijn nek gevlogen. *(tot Jolien)* Waar of niet? Ik heb u toch van mij afgeduwd? *(De paashaas knikt 'ja'.)* Maar die woensdag daarop heb ik er een punt achter gezet. Het is fini, afgelopen. Meer nog... Jolien gaat weg. Ze gaat weer aan de kust wonen. Ze kan ginder haar oude job terug opnemen. Maar één ding wilde ze nog... voor de kleine die ze als babysit onder haar hoede had, paashaas spelen.

Een korte stilte.

- AMANDA Allee, dat weten we nu. Moeten wij nu blij zijn? Hipperdepiep!
- KATRIJN Genodigden allemaal, zijn we dan eindelijk zover?
- GERT Ik weet niet of Jolien nu nog veel goesting heeft. *(korte stilte)* Jolien?

De paashaas zet het masker af. Het is echter niét Jolien. Iedereen staat er versteld bij.

- GERT Maar....!!! Zeg.... Wat betekent dat? Waar is Jolien?
- AMANDA Lap, hij vraagt al naar haar.
- PAASHAAS Jolien is gisteren al verhuisd. Terug naar de kust.
- KATRIJN Ah maar, dat lieke zingen wij ook: 'Terug naar de kust'.
- PAASHAAS En ze had mij gevraagd om haar te vervangen.
- GERT *(is nu opgelucht)* Tjonge, van een verrassing gesproken. Hé Tine? Als dat geen verrassing is. *(wanneer Tine niets zegt)* Schat.... ?
- BERNARD *(Komt naar de paashaas toe)* Zeg maar potverdekke, ik ken-ik u... gij zijt toch ook bij onze vissersclub?
- PAASHAAS Ja. En ik ken u ook. Gij zijt Bernard.
- BERNARD Ja'k.
- PAASHAAS Wie kent er u nu niét? De lieve guitige Bernard.

AMANDA Wat zegt gij daar?

KATRIJN *(fluit op haar vingers)* Héléba!!! Aandacht Aandacht Aandacht!!!

BERNARD *(dicht tegen de paashaas aan)* Renners in aantocht!!! *(lacht en tikt tegen de arm van de paashaas)*

PAASHAAS Gij zijt toch een echte lolbroek hé Bernard.

BERNARD Bwah, 't leven is al ernstig genoemd.

Amanda houdt het tweetal scherp in de gaten.

KATRIJN Le moment suprême!!! Mats zijn eerste eieren-zoektocht. Wij gaan al naar buiten en dan komen Tine en Gert naar buiten met tussen hen in de kleine Mats. Mama en papa geven hem een handje... *(plots ontroerd)* Dat zal schoon zijn... sorry, maar 't zal mij iets doen... Voor mij zit dit geluk er niet in. *(begint nu plats te wenen en gaat af in de tuin)*

BERNARD Allee komaan, paashaas.

De paashaas zet haar masker op en gaat samen met Bernard naar buiten.

HILDE Ziet ge dat nu? Zo de zoon zo de vader... mannen hé.

AMANDA Bernààààr!!! *(haast zich naar buiten)*

Ook Hilde gaat weg.

TINE Ik zal hem wel alleen aan zijn handje vasthouden.

GERT Alléén? Zeg, 't is ook mijne kleine.

TINE Daar hebt ge blijkbaar niet aan gedacht toen ge bij haar ging...

GERT Tine, voor de zoveelste keer. Het is gedaan. Voorgoed. Gij en alleen gij zijt de ware voor mij.

TINE Zeg dat niet.

GERT Toch is het zo.

TINE Kan wel zijn. Maar laat het me nu tenminste even verwerken. En ik heb voor 't moment geen zin om naast u te lopen met de kleine tussen ons in en te doen alsof er niks is gebeurd. Ons gezinnetje is momenteel ontregeld. Ik ga wel alleen met hem naar buiten.

Tine gaat in de deuropening van de speelkamer staan, kijkt naar binnen.

GERT Tine, dat kunt ge niet menen. Gij legt mij op de pijnbank hé. Wilt ge me een tijdje roosteren, ja!? Is het dàt!? Er een wraakspelletje van maken?

TINE *(aan de deuropening, tot Mats in de speelkamer)* Schatteke... ik ga met u naar de hof... daar is iets heel speciaals voor u. Ik met u... wij met ons tweetjes samen...

Gert weet niet waar hij het heeft. Leunt gekweld tegen de muur aan.

MATS En toen moest ik iets doen. Want ik wilde nièt dat ons gezinnetje ontregeld was. Ik wilde kost wat kost tussen mama én papa naar buiten. Ik heb twee handjes en ik wil aan ieder handje een ouder. Mama én papa. Niet met tweetjes samen maar met ons driëtjes samen. En ik zal mijn best doen om flink op te stappen. Dan zullen ze trots op mij zijn. Maar hoe moest ik mama dat duidelijk maken? Maar, slim als ik ben, gebruikte ik de middelen waarover ik beschikte.

Tine staat nog altijd in de deuropening. Plots wordt er vanuit de speelkamer hele hopen plastic blokjes gegooid naar haar.

TINE Hé, wat doet gij nu?!

MATS Ik ben nog wel een baby, maar een heel bijzondere, dus ik heb veel meer macht dan gelijk welke andere baby!!

Nog meer blokjes vliegen met geweld uit de speelkamer. Nu ook gevolgd door autootjes en poppetjes en al zijn speelgoed. Uiteindelijk ook zijn olifant.

TINE *(perplex)* Maar... Waarom smijt gij dat nu naar uw mama? Zijt gij kwaad op mij?

GERT *(raapt de olifant op)* Zelfs Olli... zijn lievelingsknuffel gooit hij naar u...

TINE *(kijkt rond, de hele kamer ligt vol)* Begint mijn eigen kind mij nu ook al af te vallen? *(haar gemoed schiet vol)* Wat heb ik hem toch misdaan?

GERT Snapt ge 't dan niet? Hij heeft geantwoord op wat gij hem hebt gezegd. Dat ge alléén met hem naar buiten gaat en mij er niet bij wil. Daar gaat hij precies niet mee akkoord.

TINE Dat kan toch niet... hij is...

GERT Hij wil ons sàmen.

Nu vliegt er plots een rubberen werpring uit de speelkamer. Tine en Gert kijken er naar.

TINE *(raapt de ring op, moeilijk glimlachend)* Dit was hij nog vergeten...

GERT Neenee, nièt vergeten.

TINE Hoe?

GERT *(neemt ring over)* Onze Mats is buitengewoon slim. Dat staat nu wel vast. Met deze ring wil hij ons nog iets duidelijk maken.

TINE Denkt ge?

GERT Een ring staat symbool voor 'eeuwig' (draait met zijn vinger rond de ring) Die is rond en rond en rond. Daar is geen eind aan. Hij wil ons dus samen hebben... voor altijd... zonder dat er ooit een einde aan komt.

Tine kijkt Gert aan. Ontroerd. Er komen tranen in haar ogen.

TINE (weent) Gert...

GERT (wrijft met zijn vinger een traan van haar wang) Sorry schat... sorry... het zal nooit meer gebeuren. Ik zweer het.

Gert trekt Tine tegen zich aan. Ze kussen niet maar geven elkaar een stevige knuffel. Vervolgens kijken ze beiden de speelkamer in.

TINE (diep ontroerd) Hij lacht naar ons.

Uiteindelijk gaan ze samen de speelkamer in.

MATS (triumferend, met armbeweging) Yes!!!! Gelukt!!! (bootst bazuingeschal na) Taratataam!!!! And the winner is?!!!! Taratataam: Mats Dielens!!! De beste!!! (zingt) Olé olé olé oléee-ee! We are the champions! We are the champions!!!

We horen weer het geluid van de slappe lach van een baby. Mats zit mee te lachen. Als de lach stopt.

MATS En dan ging ik paaseitjes rapen. Ik hand in hand met mijn mama en mijn papa. Er waren niet alleen eitjes... hier en daar hadden de klokken ook speelgoed neergegooid vanuit de lucht. (met een knipooq) Jaja, de brave klokken van Rome. Laat ze maar ieder jaar komen. En daarna was het tijd voor de taart.

AMANDA (op uit de tuin) Zoudt ge dat nu kunnen geloven, allee! (neemt uit de buffetkast twee taartplateaus, zet ze op de tafel) De rotzak met zijn broccoliverstand! Een jonge poep van de vissersclub en maar rond haar kont draaien. (schiet naar het raam, roept) Bernàààr!!! Naar binnen!!! (terwijl ze naar de keuken gaat) Die paastrees moet hier niet te lang blijven. (afkeuken)

Bernard op vanuit de tuin.

BERNARD Wat is 't? Brandt het?! (gaat naar de keukendeur) Gij kunt mij ook gene second missen hé, sjoer.

AMANDA (op uit de keuken met de twee taartdozen) Nee-e, ik wil u gene second alleen laten met dat scharminkel daar rond u. Of beter gezegd: gij rond hààr.

BERNARD Maar wat gij nu zegt.

AMANDA Mijn ogen staan niet op mijn gat. Allee vooruit! Helpen!

BERNARD Wat moet ik doen?

- AMANDA   Uit de kast 't gerief pakken. De schoteltjes, en de kopjes... (ze opent de dozen en haalt uit iedere doos een slagroomtaart, deze legt ze op de schotels)
- BERNARD   't Was efkes spannend maar 't is toch nog een schone Paaszondag geworden. (terwijl hij gerief uit de buffetkast neemt)
- AMANDA   Als gij het zegt toch.
- BERNARD   Hoe? 't Is toch weer goed gekomen tussen onze kinderen?
- AMANDA   'k Ben eens curieus hoe lang dat 't zal duren vooraleer hij weer eens op een ander zijn vaart gaat flikken.
- BERNARD   Zeg, denkt gij nu echt dat mijne zoon een onverbeterlijke vrouwenloper is.
- AMANDA   Als hij mijn dochter dat nog ene keer lapt, laat ik hem castreren. En daarbij, ik denk dat dat nù al nodig is. Als hij een mokkel ziet die nog maar een klein beetje met haar achterkwartier wiebelt, loopt hij op slag krols met een broek vol goesting.
- BERNARD   Jaja, houdt maar al in... gij met uw vulgaire klap altijd.
- AMANDA   En gij zijt juist dezelfde.
- BERNARD   Ikke?! En nu gaan we 't gaan krijgen zie!
- AMANDA   Ja, jullie spelen onder één hoedje. Gij hebt Jolien, een sloerie die uwe zoon kent, hier binnen gehaald. Waar of niet?
- BERNARD   Kon ik toch niet weten...
- AMANDA   (onderbreekt hem) Ge hebt ze hier binnen gehaald! En nu gebeurt het juist andersom. Nu haalt uwe zoon een sloerie die gij kent hier binnen.
- BERNARD   Alstublieft, Amanda, zoekt ge 't niet wat te ver?
- AMANDA   Gij loopt daar te kwijlen rond dat stukske paashaas daar. En maar onnozel doen tegen haar. En gedurig tegen haar arm wrijven. Moet ge elektriek hebben? Ouwen bok!
- BERNARD   Foert hé zeg! (gaat naar het schuifraam)
- AMANDA   Waar gaat ge naartoe!?
- BERNARD   Ik ben uwe venijnige zever kotsbeu.
- AMANDA   Ah ja... en om dat te zeggen loopt ge eerst weg. (staat aan de ene kant van de tafel met gebalde vuisten steunend op tafelblad) Komt dat hièr eens zeggen, zie!

BERNARD *(komt aan de andere kant van de tafel, tegenover haar, ook met gebalde vuisten steunend op tafelblad)* Da'k uwe venijnige zever kotsbeu ben! Chagrijnig mens!

AMANDA *(stemverheffing)* Héla, ik laat mij niet verwijten!

BERNARD *(stemverheffing)* En ik laat mij door u niet op mijne kop zitten!

AMANDA *(roepend)* Da's gemakkelijk hé, de smeerlapperij van uwe zoon goedpraten en de schuld in de schoenen van mijn dochter schuiven.

BERNARD *(roepend)* Uw dochter is een heilige Trees zeker?

AMANDA *(roepend)* Ik wil geen verkeerd woord over mijn dochter horen en zeker niet door u! Hebt ge dat verstaan, pietluttige zak!

BERNARD *(roepend)* Awel, met zo een zak moet ge niet samenwonen. Ge kunt vanavond uw biezen pakken! Mosselwijf!!

AMANDA *(razend)* Hier zie, pakt gij dan dèze biezen *(ze neemt de taart en duwt die in zijn gezicht. De slagroom plakt tegen zijn gezicht)*

BERNARD Gij smerig serpent. *(neemt de andere taart en duwt die in haar gezicht, ook zij zit nu onder de slagroom)*

De anderen komen naar binnen gestormd. Behalve Katrijn die blijkbaar buiten bij Mats blijft.

HILDE Wat is dat hier allemaal? Zo'n geroep!

TINE Ma!

GERT Pa!

BERNARD/AMANDA *(tegelijk)* Zalige Pasen!

Het geluid van de schaterlachende baby.

Licht op huiskamer dooft. Iedereen gaat weg.

TAFEREEL 8

Licht op Mats.

MATS En vandaag zijn we vier maanden verder. 'k Moet eerlijk zeggen, 't is rustig geweest gedurende die vier maanden. Geen liefdesperikelen meer. Of tochwel. Meter en peter hebben wel nog een paar dagen flink ruzie gemaakt, maar ze zijn toch nog altijd bijeen. Tussen mama en papa is ook alles dik in orde. Geen vuiltje aan de lucht. 't Is grote amour tussen die twee. Mama zingt nog altijd in het koor. En papa... die doet weer aan fitness. Maar hij doet het thuis. Van de zolder heeft hij een fitnessruimte gemaakt met allerlei toestellen. Zo is hij iedere avond thuis. Bij ons. Mama zingt soms om te oefenen "Liefde is een kaartspel"

Zoiets over geven en nemen en zo van die dingetjes. En 't gebeurt ook regelmatig, 's avonds als papa van de zolder komt, dan fluisteren ze stillletjes tegen mekaar. Ze spreken stiekem iets af. En ik zie dan hun ogen blinken... Precies of ze hebben al plezier op voorhand. En dan is papa blij en begint hij ook een Vlaams liedje te zingen: 'k voel mij vandaag zo oempalapapa oempalapapero....'

Tine komt nu aan zijn zitstoel staan.

TINE Hé schatteke... amai, gij zijt vandaag in een fenomenale babbelbui. (Mats kijkt haar aan, glimlacht) Gij zit hier nu al de hele tijd te tateren en te tateren. Zonder ophouden. 't Lijkt wel of ge een heuse speech aan het afsteken zijt. Hebt gij zoveel te vertellen? Gij gaat later zeker advocaat worden. Die kunnen het ook uren aan een stuk uitleggen. (geeft hem een zoen) Zeg lieverd... maar 'k ga u ook iets vertellen... iets fantastisch... (zwijgt even, Mats kijkt haar ongedurig aan) ...binnenkort krijgt ge... een broertje... of een zusje... (brede glimlach van beiden naar elkaar)

Tine gaat weg. Mats kijkt haar nog even na, kijkt dan de zaal in. Lacht.

MATS (begint te zingen) 'k voel mij vandaag zo oempalapapa oempalapapa oempalapapero!!! 'k voel mij vandaag zo oempalapapa oempalapapa... door ùùùùù (wijst met beide handen naar het publiek)

Hij neemt de afstandsbediening richt het naar boven. Klikk aan.

We horen de aanstekelijke schaterlach van een baby.

Licht fade out.

